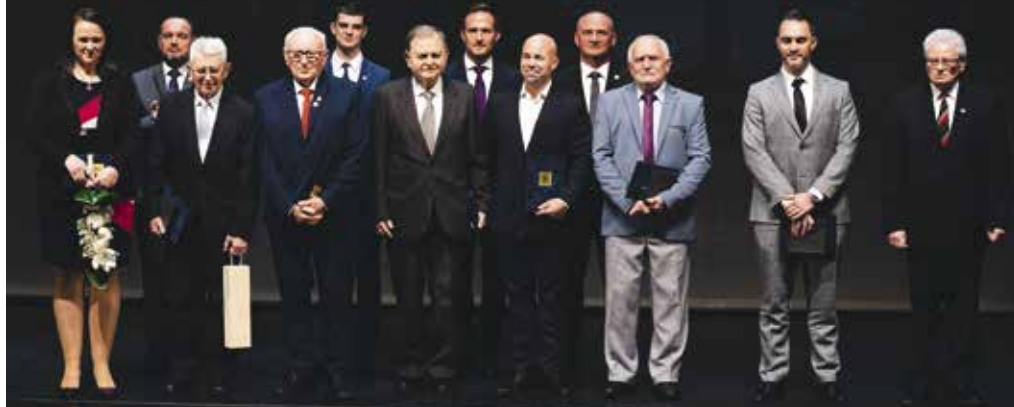

„Felemelő érzés a városomtól kapott díszpolgári cím”

Salgótarján Megyei Jogú Város Önkormányzatának Közgyűlése a huzamosabb időn át kimagasló színvonalon folytatott pedagógiai, intézményvezetői és közéleti tevékenysége, továbbá a civil közösségekért végzett, valamint a városi szlovák kisebbségi önkormányzatban folytatott kiemelkedő munkája elismeréseként „Salgótarján Díszpolgára” kitüntető címben részesítette Czene Gyulát. *Portré-interjú a 17. oldalon.*

Emlékezés, évértékelő és díjátadás a város születésnapján

2022. január 27-én kezdődött a „Salgótarján 100 éve város” emlékévi, mely pontosan egy év elteltével zárult le. 2023. január 27-én ökumenikus istentisztelettel kezdődtek az ünnepi programok, majd emlékezésre és koszorúzásra került sor a Kohász Művelődési Központnál. Időkapcsolat helyeztek el dr. Förster Kálmán szobránál, ahol virágokkal fejezték ki tiszteletüket az emlékezők a város első polgármestere előtt. A József Attila Művelődési Központban tartott, a várossá nyilvánítás 101. évfordulója és a Magyar Kultúra Napja alkalmából – a Salgótarján 100 éve város centenáriumi emlékévet is lezáró eseményen – Fekete Zsolt polgármester tartott évértékelő beszédet és ünnepi köszöntőt. A rendezvényen a város vezetői átadták az önkormányzat által alapított elismeréseket. *Tudósításunk és a díjazottak bemutatása a 2-6. oldalon.*

Volt egyszer egy film Salgótarjánról

Salgótarján és Nógrád megye köztisztviselőiben álló személyisége Korill Ferenc életének jelentős része szűkebb pátriánkhoz kötődik. Sokan írtak róla, sokat nyilatkozott, mint a Nógrád Megyei Közgyűlés rendszerváltás utáni első elnöke, majd a József Attila Művelődési Központ igazgatója. A szakemberrel egy általa készített, de fellelhetetlen, Salgótarjánról szóló film kapcsán beszélgettünk. *Írásunk a 19. oldalon.*

Felidézte a város szimbólumait az Attraction Látványszínház

A Száz év tánc című, a „Salgótarján 100 éve város” emlékévet lezáró városi díszünnepség során kétszer is elkápráztatta a közönséget a salgótarjáni származású Szücs Zoltán „Szücsi” által alapított és vezetett világhírű Attraction Látványszínház. A díszünnepség ideje alatt a Fő téri épületek is színes díszbe öltöztek a mindig közkedvelt és látványos fényfestésnek köszönhetően. *Képes összeállítás a 6. oldalon.*

SALGÓTARJÁN
100 ÉVE
VÁROS
MELLÉKLET

Salgótarjánt 1922. január 22-én nyilvánították várossá. Erre emlékezve 2022. január 27-én kezdődött meg a Salgótarján 100 éves város emlékévi, amely 2023. január 27-én zárult. Az emlékévi hónapjaiban centenáriumi mellékletünkben fotókkal, emlékezésekkel, anekdotákkal elevenítettük fel Salgótarján 100 évének történéseit. A centenárium jegyében utolsó ünnepi összeállításunkat olvashatják. *Írásaink a 11-16. oldalon.*

Igazi várost teremtett a kultúra

A városban szervezett kulturális élet a Salgótarjáni Vasfinomító Társulat kebelében, az 1871-ben létrehozott Olvasó Társaságnál indult, 1878-ban jött létre az al-tiszti és munkás Olvasóegylet, majd 1882-ben a Tiszti Kaszinó. Összefoglaló Salgótarján útjáról az acélgári Olvasó Egylettől a Zenthe Ferenc Színházig. *Cikk a 12. oldalon.*

Palóc faluból a szén és a vas birodalma

A XIX. század közepén Salgótarján 800 lakosú palóc falu volt. Korszakováltást hozott 1861-ben a Szent István Kőszénbánya Társulat létrejötte, ők építették meg az 1867-ben átadott Pest-Salgótarján vasútvonalat is. Cikkünk a 11. oldalon olvasható arról, hogyan emelte Salgótarjánt a bányászat és az ipar megyei jogú várossá.

Salgótarján 101 éve város

Ökumenikus istentisztelettel, majd a Kohász Művelődési Központnál tartott koszorúzási megemlékezéssel kezdődtek az ünnepi programok 2023. január 27-én, Salgótarján várossá nyilvánításának napján. Délután egy idő kapszulát is elhelyeztek dr. Förster Kálmán szobránál.

A Szent József plébániatemplomban – Varga András esperes-plébános, Horváth-Hegyi Ádám evangélikus és Németh Judit református lelkész közreműködésével – tartott ökumenikus istentisztelettel kezdődött január 27-én, délelőtt a Salgótarján várossá nyilvánításának 101. évfordulója, valamint a „Salgótarján 100 éve város” emlékévként lezárása alkalmából rendezett városi ünnepi programok sora.

Ezután került sor a hagyományos koszorúzási ünnepségre a Kohász Művelődési Központnál, hiszen itt, az Acélgári Olvasóegylet nagytermében nyilvánították várossá 1922. január 27-én Salgótarjánt, valamint választották meg polgármesternek Dr. Förster Kálmánt. Az eseményen ünnepi beszédet mondott Fekete Zsolt, Salgótarján polgármestere. *„Épp egy esztendeje, hogy várossá nyilvánításunk centenáriuma alkalmából megkezdjük az emlékévet. A jubileumról – intézményeinkkel, civil szervezeteinkkel és művészeti csoportjainkkal közösen – az év során gazdag programsorozattal emlékeztünk meg. Az emlékévként nyitó eseménye volt az itt található emléktábla újraállítása, amely tiszteleg városalapító elődeink előtt, akik 1922. január 27-én ebben az épületben tartották meg Salgótarján első városi közgyűlését, vagy ahogy akkor mondták: egyszersmind első életnyilvánulását”* – idézte fel a városvezető. Hangsúlyozta: a történelmi léptékkal mért fiatal, száz éves városnak még nem lehet nagy múltja, csak izgalmas jövője. Ám a múltat és a jövőt mindig a tehetséges, alkotó emberek határozták és határozzák meg.

Elődeink megmutatták nekünk, hogy a sikerhez összefogás, együttes tenni akarás és

Ökumenikus istentisztelettel kezdődött a programok sora

A Kohász Művelődési Központnál került sor a hagyományos emlékezésre és koszorúzásra

A várossá nyilvánítás évfordulóján az emlékezők elhelyezték a tisztelet virágait dr. Förster Kálmán szobránál

közös alkotó szándék szükséges. Hiszek abban, hogy egy család, egy közösség vagy egy település akkor tud igazán erős lenni, ha érzi ezt az összetartozást. Ezt ünnepeljük ma

együtt! – tette hozzá a polgármester. Az ünnepi gondolatokat követően a jelenlévők megkoszorúzták a Salgótarján várossá nyilvánításának emléket állító, pontosított szövegezéssel tavaly újraállított és dr. Förster Kálmán portréját ábrázoló bronzplakettel kiegészített emléktáblát.

A Salgótarján várossá nyilvánításának 101. évfordulóját ünneplő, valamint a „Salgótarján 100 éve város” emlékévként lezáró programsorozat délután dr. Förster Kálmán, városunk első polgármesterének szobránál folytatódott. Itt először az önkormányzat képviseletében Fekete Zsolt polgármester elhelyezett egy idő kapszulát, melyben a város intézményeinek, cégeinek, civil szervezeteinek, valamint kiemelkedő személyiségeinek üzenetei mellett a centenáriumi emlékévként legfontosabb momentumait is megőrizték az utókor számára. A kapszulát 2073-ban bontják majd fel.

Ezután, ahogy a várossá nyilvánítás évfordulóin már hagyománnyá vált, a jelenlévők elhelyezték a tisztelet virágait dr. Förster Kálmán szobránál.

Az önkormányzat képviseletében Fekete Zsolt polgármester helyezte el idő kapszulát dr. Förster Kálmán szobránál

Fekete Zsolt: „A jövőre fókuszálunk, s merítkezünk a múlt és a jelen sikereiből”

2022. január 27-én a Kohász Művelődési Központban kezdődött a „Salgótarján 100 éve város” emlékév, mely pontosan egy év elteltével zárult le. 2023. január 27-én a József Attila Művelődési Központban tartott, a várossá nyilvánítás 101. évfordulója és a Magyar Kultúra Napja alkalmából – a Salgótarján 100 éve város centenáriumi emlékévet is lezáró eseményen – Fekete Zsolt polgármester tartott évértéklő beszédet és ünnepi köszöntőt.

Az elmúlt év nehézségei ellenére – amikor kilábalt az ország a koronavírus-járvány okozta nehézségekből – újabb óriási válság következett, amely iszonyú terheket ró a családokra, és sokszor megoldhatatlannak tűnő feladatokat a gazdálkodó szervezetekre. Amikor az energiaárak a sokszorosára nőttek, az infláció elszabadult, az önkormányzat dolga változatlan maradt: az adott körülmények között kormányozni a várost, biztonságosan, ahogyan eddig is tette, a salgótarjániak meglepésére.

A jövőre fókuszálunk, s merítkezünk a múlt és a jelen sikereiből, ugyanis vannak – hangsúlyozta Fekete Zsolt, aki évértéklője elején kiemelten foglalkozott a város turizmusával, turisztikai fejlesztéseivel.

2016 óta – amikor az akkori Novograd-Nógrád Geoparknál vezetőváltás történt – a város kis lépésekben, de tudatosan építi a helyi turisztikát. Bár ebben másfél éve részben tapasztalható megtorpanás, a határozott cél a továbblépés.

A városvezető úgy fogalmazott: vannak – különösen a turisztika területén – akik úgy tartják, az ő kezükben van az egyetlen és általános érvényű igazság, amit jellemzően az internet nyújtotta biztonságos távolságból, információ és egyéb ismeretek hiányában fogalmaznak meg. Am kizárólagosság nincs, a rosszhiszeműség árt, a korrekt kritika viszont előre visz – tette hozzá.

Feltett szándékunk volt hosszú évek óta, hogy a Dornyay turistaházat felújítsuk és újra a salgótarjániak, valamint az ide látogatók szolgálatába állítsuk. Egyetlen pályázati lehetőség nyílt, ami sajnos elég behatárolt. Mi éltünk ezzel, s az épület tavasszal újra megnyitja kapuit a kialakított formában. Ez csupán a kezdet, hosszú távú tervünk van a működésére vonatkozóan – közölte a polgármester.

A TOP Plusz programban a megengedett keretösszeg erejéig olyan turisztikai fejlesztéseket tervezett az önkormányzat, mint a Dornyay turistaházzal szembeni terület rendezése, a Salgói várhoz vezető turistaút felső szakaszának rendbetétele, a Petőfi kunyhó és a kunyhó körüli park, valamint a Somoskői vár alatti parkoló felújítása, az Eresztvényi Látogatóközpont körüli terület rendezése, a Madárpark kialakításának második üteme és a Beszterce-tó környékének megújítása.

Bár a város nagyon szeretné, szálláshelyek létesítésére és a strand felújítására az önkor-

Fekete Zsolt polgármester évértéklőjében megköszönte a „Salgótarján 100 éve város” emlékév előkészítésében és lebonyolításában résztvevők munkáját is

mányzat nem pályázhat, de folyamatosan keresi a támogatási lehetőségeket ezekhez is.

A korábbi években már bizonyítottuk, hogy fejlesztési terveinkben hangsúlyos szerepet kapnak a családok, valamint az, hogy a városunkban élő gyermekek színvonalas körülmények között nevelkedhessenek. Miután felújítottuk óvodáinkat, a következő években korszerű sport- és élményudvarokat hozunk létre, és a játszóház megépítése sem volt hiábavaló – emelte ki a város első embere.

Az elmúlt év tanulsága, hogy az energetikai típusú projektek még inkább felértékelődnek. A városi sportcsarnok, a táncház, valamint az egészségügyi-szociális központ energetikai célú felújítása következik, így a jövőben nem kevés áram- és hődíjat tudnak majd megta- karítani.

A tervezett európai uniós fejlesztések sorában szerepel a belváros rekonstrukciója. Ez magában foglalja a lakbertől a Salgó Centerig, valamint a Karacs Szállótól az Arany János útig terjedő közterületek megújítását, valamint a József Attila Művelődési Központ színháztermének felújítását is.

A közterületek kapcsán nem pusztán térkövezésről beszélünk. A közműkiváltást követően a munkálatok során végre egységes képet mutat a burkolat sokkal több zöldfelülettel, valamint városi tanösvényt és attrakív utcabútorokat helyezünk el és építünk ki.

Sokszor az ide látogatók hívják fel arra a figyelmünket, milyen páratlan környezetben élünk és mennyi lehetőséget látnak ebben mások. Ennek egyik érezhető tendenciája, hogy megsokasodtak Salgótarjánban a jeles nemzetközi sportesemények. A világ-szintű Spartan szervezet 2021 után idén ismét triatlon hétvégét rendez városunkban, visszatért a rali, de ifjúsági tájfutó Európa-bajnokságot és strandkézilabda diákolimpiát is rendeztek a városban – hangsúlyozta Fekete Zsolt.

Közben újabb színvonalas szolgáltatások, éttermek jelentek meg, ismert üzletláncok

nyitottak és nyitnak boltot. A bicikliút negyedik üteme a végénél jár, hamarosan hivatalosan is birtokba vehető. Sportpályák, kondiparkok épülnek és újulnak meg, több generációt kiszolgálva, a könyvtár is a régi fényében tündököl.

Tisztában vagyok azzal, hogy mindig lehet többet, jobbat és jobban. Az európai uniós pénzekre épülő fejlesztési lehetőségeinkből kihozzuk a maximumot. Rengeteg jó ötlettel és javaslattal találkozunk, és higgyék el, nagyszabású fejlesztési terveink is be vannak tárazva. Am forrás nélkül megvalósítani nem lehet, minden más csupán üres ígéret – mutatott rá Fekete Zsolt.

A „Salgótarján 100 éve város” emlékévet értékelve elhangzott, hogy a polgármester tárgyalásainak eredményeként nyílt lehetőség arra, hogy a város centenáriuma valódi ünnep legyen, a szokásos rendezvények bővítésével, új programokkal és más attrakciókkal.

Az előkészítésben és a lebonyolításban nagyon sokan és nagyon sokat dolgoztak azért, hogy minden salgótarjáni közösen ünnepelhesse a város 100 évét.

Szeretném megköszönni a tervező-szervező-megvalósító munkát a Salgótarjáni Rendezvény- és Médiaközpont, a Balassi Bálint Megyei Könyvtár, a Dornyay Béla Múzeum, és a Zenthe Ferenc Színház munkatársainak, illetve a civil szervezeteknek, magán-személyeknek, és más intézményeknek, akik ötleteikkel, javaslataikkal, programjaikkal még színesebbé tették a „Salgótarján 100 éve város” emlékévet – fejezte ki köszönetét a polgármester.

A Magyar Kultúra Napja kapcsán Fekete Zsolt megköszönte a város közgyűjteményeiben – Balassi Bálint Megyei Könyvtár és a Dornyay Béla Múzeum –, továbbá a Rendezvény- és Médiaközpontban, valamint a Zenthe Ferenc Színházban dolgozók munkáját, illetve a Salgótarjánban élő, értékmegtartó és érték-közvetítő tevékenységet folytató polgárok és közösségek közreműködését.

Átadták a városi elismeréseket

A több évtizedes hagyományoknak megfelelően idén is a Salgótarján várossá nyilvánításának évfordulója alkalmából rendezett díszünnepségen adták át az önkormányzat által alapított kitüntető címet és díjakat.

A „Salgótarján Díszpolgára” kitüntető címet idén **Czene Gyula** vehette át, elismerve ezzel a huzamosabb időn át kimagasló színvonalon folytatott pedagógiai, intézményvezetői és közéleti tevékenységét, továbbá a civil közösségekért végzett, valamint a városi Szlovák Kisebbségi Önkormányzatban folytatott kiemelkedő munkáját. Czene Gyula 1980-tól 1997-es nyugdíjazásáig a salgótarjáni Petőfi Sándor Általános Iskola igazgatója volt, emellett számos civil, illetve szakmai szervezet alapítója, illetve meghatározó alakja, valamint Salgótarján közéletének aktív tagja a mai napig. *Czene Gyulával készült portré-interjúkat a 17. oldalon olvashatják.*

„Pro Urbe” díjban részesült **dr. Nyíri László** a város egészségügye területén huzamosabb időn át végzett magas színvonalú orvosi tevékenysége, valamint kiemelkedő turisztikai, fotóművészeti és szakírói munkássága elismeréseként. Dr. Nyíri László feleségével együtt a salgótarjáni Madzsar József Megyei Kórházban kezdte orvosi pályáját. Közel egy évtizedes belgyógyászati munkáját követően Nógrád megye sport főorvosi állását töltötte be. Közel 25 éven keresztül az egészségügyi szakiskola oktatójaként is tevékenykedett. Bekapcsolódott a megyei természetbarát szövetség munkájába és a nógrádi természetjáró élet irányításába. Rendszeresen közölt turisztikai írásokat, tartott ismeretterjesztő előadásokat, valamint több, vidékünket népszerűsítő túrakaalauz szerzője volt. Salgótarjánba kerülése óta tagja a Nógrád Megyei Fotóklubnak.

„Pro Arte” díjjal jutalmazták az **Attraction Látványszínház** alkotói közösségét magas színvonalú előadó-művészeti tevékenysége, valamint kiemelkedő hazai és nemzetközi sikere elismeréseként. Az Attraction Látványszínházat a salgótarjáni származású Szücs Zoltán „Szücsi” hozta létre 2004-ben. Kezdetekben az úgynevezett „fekete színház” műfajban alkotott a csapat. Az árnyékszínházzal 2008-tól foglalkoznak. Az Attraction Látványszínház 2013-ban történelmet írt azzal, hogy külföldiként a britek legrangosabb tehetségkutatója, a Britain's Got Talent győztese lett. Ez hozta el számukra a valódi népszerűséget és elismerést. Produkciójukat előadhatták az angol királyi család előtt is a Royal Variety-n. Sikerük azóta is töretlen, szinte az egész világot bejárták.

A „Salgótarján Szolgálatáért” díjat **Katkó Orsolya** vehette át a város népegészségügyi ágazatában, kiemelten az egészségfejlesztési és a járványügyi területen végzett magas színvonalú tevékenysége elismerése-

„Salgótarján Díszpolgára” – Czene Gyula

„Pro Urbe” díj – dr. Nyíri László

„Pro Arte” díj – Attraction Látványszínház

„Salgótarján Szolgálatáért” díj – Katkó Orsolya

„Salgótarján Jövő Nemzedékéért” díj – Valiskó Ferenc

ként. Katkó Orsolya először diplomás ápolói végzettséget szerzett, majd epidemiológusként diplomázott. Pályafutását a Szent Lázár Megyei Kórházban kezdte diplomás ápolóként, ezután a Nógrád Megyei Kormányhivatal Népegészségügyi Szakigazgatási Szervénél lett szűrési koordinátor, epidemiológus szakügyintézői beosztásban. Később megbízták az egészségfejlesztési munkakör betöltésével, 2019-ben pedig kinevezték járványügyi osztályvezetőnek. Részt vesz a salgótarjáni kábítószerügyi egyeztető fórum munkájában, elnökségi tagja a Magyar Rákellenes Liga Salgótarjáni Alapszervezetének.

„Salgótarján Jövő Nemzedékéért” díjban részesült **Valiskó Ferenc** a város sportéletében folytatott sikeres, huzamosabb időn át tartó szervezői tevékenysége, kiemelten a salgótarjáni Október 23. Emlékfutás létrehozása és megrendezése érdekében, továbbá a vá-

ros civil szervezeteiben végzett kiemelkedő, eredményes munkája elismeréseként. Valiskó Ferenc aktív középtávfitúróként kapcsolódott be a város sportéletébe. Számos helyi civil szervezet tagja, rengeteget tesz az Erdélyben élő, valamint a hazánkba áttelepült honfitársainkért. A futás és a sport szeretete, valamint 1956 meghatározó élménye nyomán kezdte el az Október 23. Emlékfutás szervezését társaival, amelyet 2022-ben már 30. alkalommal rendeztek meg.

„Salgótarján Sportjáért” díjjal jutalmazták **Szabó Jánost** a huzamosabb időn át folytatott, kimagasló sporttörténelmi, sportszakmai és szakírói tevékenysége, valamint a város civil szervezeteiben végzett példaértékű munkája elismeréseként. Szabó János több mint 50 éve gyűjti Salgótarján és Nógrád megye sporttörténelmi emlékeit, relikviáit, melyekből rendszeresen rendez kiállításokat. Szerepet játszott a salgótarjáni sportcsarnokban található olimpiakövek emlékfala, valamint több, sportéletünkhöz kapcsolódó emléktábla felállításában. Szerzőként és társszerzőként sok egyéb kiadvány mellett megírta az SBTC, valamint az atlétika és az ökölvívás Nógrád megyei történetét. Vezette az egykori Ötvözetgyári MTE sportklubot, és jelenleg is tagja a Nógrád Megyei Értéktár Bizottságnak és több helyi civil szervezetnek.

„Salgótarján Sportjáért” díj – Szabó János

„Salgótarján Gazdaságáért” díjban részesült a **SILVER 2009 Építő és Szolgáltató Kft.** kiváló és eredményes kereskedelmi tevékenysége, valamint a város gazdasági életének fejlődéséhez hozzájáruló teljesítménye elismeréseként. A 2009 júliusában induló társaság célkitűzése az volt, hogy olyan versenyképes, minőségi komplex építőipari szolgáltatást nyújtson, amely meghatározó volument képvisel majd Nógrád megyében. A társaság – többek között – generálkivitelezéssel, műemléktemplomok, közintézmények, társasházak, családi házak és lakások teljeskörű felújításával foglalkozik. 2019-ben nyílt meg salgótarjáni építőanyag-kereskedésük, a Silver Tüzép, majd 2020 őszén Pásztón is nyitottak egy hasonló üzletet.

„Salgótarján Gazdaságáért” díj – SILVER 2009 Építő és Szolgáltató Kft.

A „Salgótarján Civil Társadalmáért” díjat a **Nógrád Megyei Fotóklub Egyesület** vehette át a Salgótarján civil életében végzett kiemelkedő és eredményes tevékenysége elismeréseként. Az egyesület 1964-ben a József Attila Művelődési Központ művészeti csoportjaként alakult meg. Kiállításokkal, galéria alapításával, működtetésével, szakmai képzésekkel, pályázatokkal, sokszínű régiós, országos és határokon átnyúló munkával teremtene és közvetítenek értéket, tartanak előadásokat, segítik helyi kiadványok létrehozását. Az alkotómunka segítése érdekében tanfolyamokat, alkotótáborokat szerveznek. Megalapították Salgótarjánban az ország első állandó fotógalériáját, amely 1970 óta megszakítás nélkül működik. A fotóklub kezdeményezte 1971-ben Borsod, Heves és Nógrád megyék közös fotópályázatának megrendezését, az azóta is népszerű Észak-Magyarországi Fotóművészeti Szemlélt.

„Salgótarján Civil Társadalmáért” díj – Nógrád Megyei Fotóklub Egyesület

Salgótarján szimbólumait idézte fel az Attraction Látványszínház

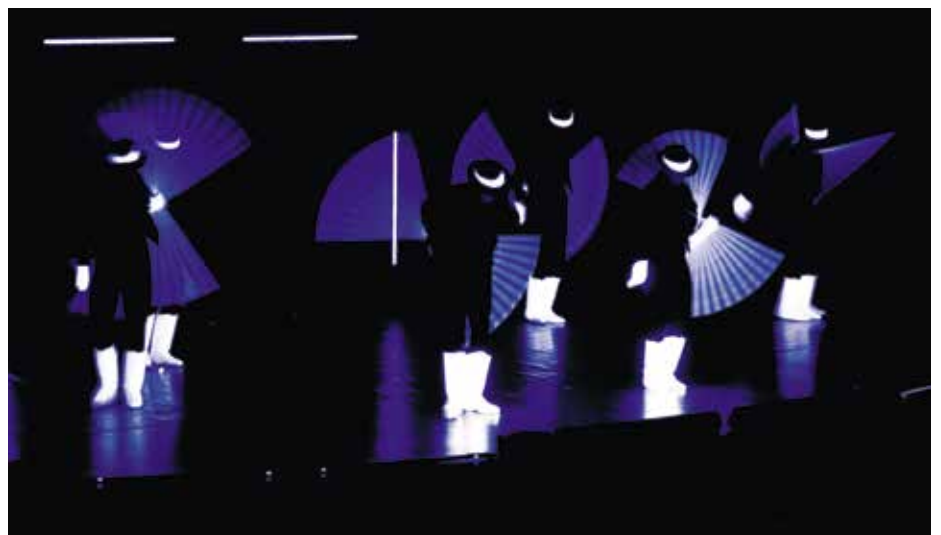
Ünnepi fényfestés a Fő téren

Látványos elemek színesítették a városi díszünnepséget.

A Száz év tánc című, a „Salgótarján 100 éve város” emlékévet lezáró városi díszünnepség során kétszer is elkápráztatta a közönséget a salgótarjáni származású Szücs Zoltán „Szücsi” által alapított és vezetett világhírű Attraction Látványszínház. A rendezvény nyitányaként árnyékszínházi produkciójukkal megidézték Salgótarján szimbólumait. A díszünnepség második részében pedig „fekete színházi” előadásukat mutatták be, melynek fináléjában közreműködött a salgótarjáni Nógrád Táncegyüttes, a Havanna Táncestúdió Sportegyesület, valamint a Medalion Táncsport Egyesület.

A díszünnepség ideje alatt a Fő téri épületek is színes díszbe öltöztek a mindig kedvelt és látványos fényfestésnek köszönhetően: Salgótarján városá nyilvánításának centenáriuma emlékeztető szimbólumok, logók jelentek meg az egykori Karancs Szálló és a Józsi falán, városunk történelmét bemutató fotók a szomszédos társasházon, és még a Salgótarján felirat is színpompássá változott néhány órára.

Felvételeink az Attraction Látványszínház produkciójáról készültek.

Ilyen volt a „Salgótarján 100 éve város” emlékév

Január 27. minden évben különleges Salgótarján számára, hiszen 1922-ben ezen a napon nyilvánították nagyközségből várossá. Ez a jeles évforduló 2022-ben elért centenáriumához, így tavaly nem csak a város születésnapját ünnepeltük ezen a napon, hanem ekkor kezdődött a „Salgótarján 100 éve város” emlékév, mely egészen 2023. január 27-ig, az emlékévet lezáró díszünnepségig tartott.

A 2022. január 27-i ünnepi nap délelőtt a Kohász Művelődési Központnál – ahol éppen egy évszázada kimondták Salgótarján várossá nyilvánítását – kezdődött: a centenárium alkalmából pontosított szöveggel és dr. Förster Kálmán, városunk első polgármesterének portréját ábrázoló plakettel kiegészítve újraállították a korábbi emléktáblát.

És este itt is fejeződött be, hiszen a hagyományoktól eltérően 2022-ben ezen a történelmi helyszínen, a Kohász Művelődési Központban rendezték meg a „Salgótarján 100 éve város” ünnepi közgyűlést és díszünnepséget, melyen részt vett Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszter és Hiller István, az Országgyűlés alelnöke is.

A díszünnepséget színesítette a Salgótarján történelmét felidéző, „Százszorszép – Száz év krónikái” című várostörténeti táncszínházi előadásával a Nógrád Táncegyüttes. Az eseményen mutatták be a „Száz év Salgótarján” című imázsfilmet, valamint a „Salgótarján – Száz év emlékei” című portréfilmet, melyben salgótarjáni hírességek idézik fel a városhoz kötődő emlékeiket, gondolataikat. Ezekben a napokban a fényfestésnek köszönhetően ünnepi díszbe öltöztek a Fő tér környéki épületek is.

A Zenthe Ferenc Színház január 28-án egy ősbemutatóval kapcsolódott a centenáriumhoz: Topolcsányi Laura: Macskakő című, a várossá válás éveiben játszódó alkotását vették színre. Emellett a Zenthe Ferenc Színház az emlékév rendezvényeinek sorába illesztve a Zenthe Nyár szabadtéri színházi fesztivál mellett első ízben rendezte meg a Művészetek tere elnevezésű ingyenes ösztöndíjas programját.

Egész évben nagy sikerrel futott Az én STorym

Január 29-én indult el a „Salgótarján 100 éve város” emlékévet végig kísérő Az én STorym című beszélgetés-sorozat a Salgótarjáni Rendezvény- és Médiaközpont szervezésében, melyben Szily Nóra faggatta hónapról hónapra a salgótarjáni kötődésű hírességeket karrierükről, illetve a városhoz kapcsolódó emlékeikről, élményeikről. Az én STorym első estjén Radics Gigi énekes, majd a Szó testvérek, a salgótarjáni G&D Kézműves Cukrászda két arca volt a vendég: Szó Gellért cukrász, aki kétszer is megnyerte sűteményével az Ország Tortája versenyt és Szó Dániel pék, aki az ország legjobb croisantját készítette el néhány éve. Az első est

meglepetéseként Szó Gellért itt mutatta be a Salgótarján várossá nyilvánításának 100. évfordulója alkalmából elkészített „Salgótarján 100 Tortát”, amit a jelenlévő nézők meg is kóstolhattak.

Az elmúlt egy évben megfordult Az én STorym stúdiójában Varga Edit műsorvezető; Szolnoki Péter énekes, a Bon-Bon zenekar frontembere; Tarnóczy Jakab színházrendező; Alapi István zenész, az EDDA gitáros; Závorszky Anna, az HBO Magyarország producere; Pindroch Csaba színművész; Szorcik Viktória színésznő; Debreceni Boglárka író; Mikecz Estilla színésznő; Pataki Katalin szerkesztő, riporter, műsorvezető; Gubán Ákos és Gubán Miklós professzorok, az egykori salgótarjáni Pénzügyi és Számviteli Főiskola meghatározó alakjai; Snétberger Ferenc gitárművész; Kubinyi Júlia népdalénekes; Szűcs Zoltán „Szücsi” táncművész, a világhírű Attraction Látványszínház alapítója és vezetője; Oláh Gergő énekes; Al Ghaoui Hesna riporter, újságíró, író; Kocsis Pál Jászai Mari-díjas színész; Kiss Péter zongoraművész; az adventi különkiadásban Szabó János, a Nógrád Táncegyüttes egykori művészeti vezetője; Bógár Zoltán káplán, azaz „Zsolti atya”; valamint a szilveszteri különkiadásban Uj Viktor, azaz Newik és Gáspár Bea is.

A „Salgótarján 100 éve város” emlékévhöz kapcsolódva Salgótarján volt a házigazdája

a Megyei Jogú Városok Szövetsége 2022. évi első közgyűlésének március 3-án és 4-én. A tanácskozás részeként Fekete Zsolt polgármester külön előadásban is bemutatta Salgótarján a többi megyei jogú város polgármesterének és alpolgármesterének.

A Salgótarjáni Foglalkoztatási Kft. is kivette részét az emlékév attrakcióiból, méghozzá igen látványos formában: a Városháza és a Főplébánia közötti területen található virágágyást úgy alakították ki, hogy az abba ültetett növények 100-ast formáljanak.

Könyvpadokkal és interaktív táblával gazdagodott a város

A Balassi Bálint Megyei Könyvtár is számos kezdeményezéssel csatlakozott az emlékévhöz, abból első pillanattól kivette részét, hiszen a díszünnepség helyinén az egyik folyosó vitrinjeit az intézmény munkatársai töltötték meg városunkról szóló könyvekkel, kiadványokkal. Az így összeállt gyűjteményt később a Városházán, majd Zagyarvánán, végül a könyvtárban is megtekinthették az érdeklődők. Hasonló kiállítást készítettek a testvérvárosi találkozó és a bányásznap alkalmából is.

Molnár Éva, a könyvtár igazgatójának kezdeményezésére, a „Salgótarján 100 éve város” emlékbizottság jóváhagyásával a város három pontjára került egy-egy könyvpad, me-

lyekből bárki szabadon vehet olvasnivalót. Mindezekén túl az emlékév jegyében szerveztek interaktív foglalkozásokat, város-történeti kvízt, fotókiállítást, könyvbemutatót, valamint Juhász László és Póczos Sándor gyűjteményéből helytörténeti tárlatot is.

Az emlékévhez kapcsolódva Városunk Nagyjai címmel rendezett előadás-sorozatot a Dornay Béla Múzeum, melyben olyan elhunyt személyiségeket mutattak be, akik meghatározó szerepet töltöttek be Salgótarján történetében vagy salgótarjáni kötődésüként komoly karriert futottak be, mint a Kossuth-díjas filmrendező Gaál István, akivel a sorozat indult. A folytatásban az érdeklődők megismerkedhettek dr. Förster Kálmánnal; Dornay Bélával; Balázs Jánossal, a Kacsics nembeli Tarjáni Illéssel és utódaival; Gerber Friggyessel; Zenthe Ferencel;

a Liptay-családdal; Gerelyes Endrével; valamint Nógrádi Papp Gyulával is. Szintén a centenáriumi jegyében rendezték meg a „100 év 100 műtárgy” című időszaki kiállítást.

Az emlékévhez kötődően elkészült az önkormányzat és a Salgótarjáni Rendezvény- és Médiaközpont támogatásával megvalósult Ér(in)tsd meg a vároST elnevezésű interaktív fal a múzeumban, amelynek segítségével szórakoztató formában ismerkedhetnek Salgótarján múltjával a kicsik és a nagyok. Mindezekén túl a Nagy Iván Honismereti Pályázatra is a városunkkal kapcsolatos témában várták a pályaműveket.

Salgótarján városá nyilvánításának 100. évfordulója alkalmából a Salgótarjáni Rendezvény- és Médiaközpont egy különleges kiállítás-sorozattal állított emléket a József Attila Művelődési Központban a nógrádi megyeszékhely elhunyt híres művészeinek.

A sorozat márciusban indult a Balázs János alkotásából nyílt kiállítással, majd Somoskői Ödön, Oláh Jolán és Iványi Ödön tárlatával folytatódott a sorozat. Ősszel még két egykori kiváló grafikus és festő műveit láthatta a nagyközönség ilyen tárlat keretében: Czinke Ferencét, valamint Szujó Zoltánét.

Rendezvények centenáriumi köntösben

A Salgótarjáni Rendezvény- és Médiaközpont rengeteg eseménnyel csatlakozott a „Salgótarján 100 éve város” emlékévhez, hagyományos programjai is mind a centenáriumi jegyében zajlottak, azokba mind-mind belecsempésztek valamit, amitől azok 2022-ben mások, többek és az emlékévhez kapcsolódóak lettek.

Március 15-én például a tradicionális városi ünnepség mellett egy új programmal is várták a meghívott vendégeket a József Attila Művelődési Központ üvegcsarnokában: a „Forradalom a Pilvaxban” című különleges emlékműsor igazi kávéházi hangulattal idézte meg a forradalom eseményeit.

A Magyar Költészet Napján egy látványos performanszt szerveztek a Tánccsics Mihály Szakgimnázium diákjaival, akik korábban iskolájuk udvarán, majd április 11-én a Fő téren formázták meg a százas számot, utalva ezzel a város születésnapjára.

A Föld napján a Rendezvény- és Médiaközpont, Salgótarján önkormányzata, a VGÜ Kft., valamint a Foglalkoztatási Kft. közösen ültetett el 100 darab százszorszépet az emlékév alkalmából a város három pontján.

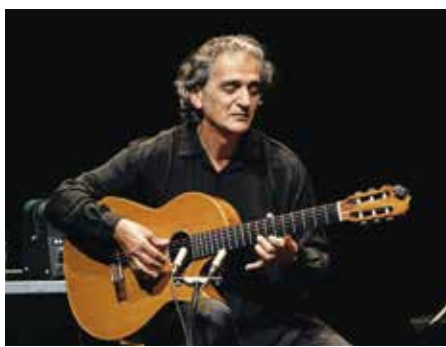
A szokásosnál is színesebb programokat hozott a Városi Majális, és igazán különleges volt a centenáriumi Városi Gyermeknap is, amely tavaly „A Dolinka könyve” nevet kapta, hiszen A dzsungel könyve elevenedett meg az eseményen a családi akadályverseny során.

Varázslatosan telt Szent Iván-éj ünnepe is, amelynek keretében a Havanna TSE és a Medalion TSE történetükben először készítették közös koreográfiát. Itt mutatta be először szabadterén a Nógrád Táncgyűttes a Salgótarján centenáriumára készült „Százszorszép – Száz év krónikái” című táncszínházi előadását. Rengetegen csatlakoztak az örömtűz meggyújtásához és körbetáncolásához is.

Júliusban emlékestet szervezett Komlóssy Erzsébet tiszteletére a Salgótarjáni Operabárátkör és a Salgótarjáni Rendezvény- és Médiaközpont, méghozzá Salgóban, a 2014-ben elhunyt Kossuth- és Liszt Ferenc díjas operaénekesnő szülőhelyén. Az esten közreműködött Salgótarján egy másik híres opera- és operetténekesnője, Pándy Piroska.

A „Salgótarján 100 éve város” emlékév apropóján Szent István királyunk ünnepe is kicsit más volt, mint a megszokott, hiszen már augusztus 19-én elkezdődött az ünnepelés egy fantasztikus, teltházassal lovasszínházi előadással, amelyet megtekintett Salgótarján több testvérvárosának delegációja is, hiszen az emlékév egyik kiemelt eseményeként testvérvárosi találkozó rendeztek az augusztus 20-i ünnepi hétvégén: elláto-

gattak városunkba a finnországi Vantaa, a romániai Borsa, valamint a szlovákiai Besztercebánya, Losonc és Fülek képviselői is.

Augusztus 20-án délelőtt a koszorúzási ünnepséget követően, a testvérvárosi találkozó részeként megnyitottak egy különleges kiállítást a Városházán, majd két konferenciát is rendeztek. Délután a Fő téren folytatódott az ünneplés, ahol az új kenyér megszentelése és megszegése mellett természetesen a zenei programokra voltak a legtöbben kíváncsiak. Az ünnepi estére a koronát a Neoton Família Sztárjainak fergeteges koncertje tette fel.

A két napos Nyárzáró Fesztivál első napja az emlékév apropóján kifejezetten a salgótarjáni kötődésű zenészekre épített. A „Salgótarján hazavár” mottójú rendezvényen fellépett Figi, a Szolnoki Péterrel fellálló Bon-Bon, Oláh Gergő és Radics Gigi, valamint több helyi dj is. A második napon ismert hip-hop és rap előadóként volt a színpad, akik sorát egy fantasztikus élő koncerttel Geszti Péter zárta.

Új jazz fesztivált hívtak életre

Salgótarján várossá nyilvánításának 100. évfordulójához kapcsolódva Jazz STation névvel új jazz fesztivált hívtak életre a Salgótarjáni Rendezvény- és Médiaközpont, amely épít a nagy múltú Nemzetközi Dixieland Fesztivál értékeire, de igyekszik szélesebb kört megszólítani. A 2022-ben négy napig tartó programsorozat szeptember 8-án a

salgótarjáni születésű Snétberger Ferenc varázslatos koncertjével kezdődött a József Attila Művelődési Központban. A folytatás érintette a Beszterce teret és a Fő teret, szerepelt benne Jazz GasztroESt és egy csodás gospel koncert is.

Az emlékév keretében Salgótarjánban rendezték meg a 72. Országos Bányásznapot, majd néhány nappal később a 72. Megyei Bányásznapot is. Az országos bányásznaphoz kapcsolódóan Rendhagyó Szakmai Estet szervezett a Bányamúzeumot Segítők Baráti Egyesülete és az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület Salgótarjáni Osztálya. Míg a megyei bányásznaphoz kapcsolódóan Rendhagyó Szakmai Estet szervezett a Bányamúzeumot Segítők Baráti Egyesülete és az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület Salgótarjáni Osztálya. Míg a megyei bányásznaphoz kapcsolódóan Rendhagyó Szakmai Estet szervezett a Bányamúzeumot Segítők Baráti Egyesülete és az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület Salgótarjáni Osztálya.

Október utolsó vasárnapján Eresztvényben várták a családokat a Hello Halloween rendezvényre, ahol eme ünnep keretében elő-

ször debütált és rögtön nagy sikert aratott a családi akadálytúra, melynek tematikáját a népszerű mese, a Hotel Transylvania adta. Közben a Látogatóközpontnál színpadi programok, tökfáragás, játszópark és fotókabin is várta a gyerkőcöket.

A 2022-es labdarúgó világbajnokság nyitónapján „Kezdőrúgás az üvegcsarnokban” címmel várták az érdeklődőket egy különleges beszélgetésre a József Attila Művelődési Központba, amelyen az SBTC legendás trióját, Szalay Miklóst, Répás Bélát és Básti Istvánt, valamint az akkori salgótarjáni gyökerű, élvonalbeli futballistákat, a Mezőkövesd Zsóry FC focistáit, Bobál Dávidot és Bobál Gergelyt kérdezte karrierjükéről, élményeikről Haraszi Ádám sportriporter. A nosztalgiazás után a résztvevők óriáskivetítőn élvezhették a foci vb nyitómeccsét.

És ha már foci: a centenáriumi emlékév keretében is megrendezték a Városrészek Gyermek Labdarúgó Tornáját, melynek célja, hogy a hátrányos helyzetű, de tehetséges gyermekek a Városi Sportcsarnokban is játszhasanak. Sajnos ezúttal a megmérettetés egyben a kupát évekkal ezelőtt Homoga Lászlóval közösen életre hívó, tragikus hirtelenséggel elhunyt Harnos László emléktornája is lett.

Az emlékév keretében rendezte meg 2022-ben a Tarjáni Szabadidősport Klub a hagyományos Salgótarjáni Sportos Egészségnapot a sportcsarnokban. A város legnagyobb tömegsport-rendezvénye ráadásul jubilált, hiszen tizedik alkalommal szervezték meg, melyen alakreform edzést tartott Rubint Réka is.

Centenáriumi fotóalbum és történeti könyv jelent meg

2022. január 27-én, a „Salgótarján 100 éve város” emlékév kezdetén jelent meg Salgótarján önkormányzatának kiadásában egy izgalmas fotóalbum városunkról, mely valódi időutazásra viszi azokat, akik belelapoznak a „Salgótarján – Száz év pillanatai” című könyvbe. Az emlékév zárására, 2023. január 27-én pedig megérkezett a „párja”, a „Salgótarján – Száz év történeti” című könyv is, mely egészen az őskortól napjainkig mutatja be városunk múltját.

Az emlékév keretében restaurálták Varga Imre „A Város” elnevezésű, a József Attila Művelődési Központ mögötti dombon álló térplasztikáját és rendbe tették a környezetét is. Az alkotást, melyen Salgótarján meghatározó alakzatai láthatóak stilizált formában, 1971 novemberében avatták fel, az elmúlt 50 évben azonban jelentősen leromlott az állaga, és a növényzet is teljesen benőtt. Az önkormányzat tervezi a mű megvilágítását is, hogy az még látványosabb legyen.

Civil programok az emlékév során

Természetesen az önkormányzat és a városi intézmények mellett sokan mások is kivették részüket a „Salgótarján 100 éve város” emlékév programjaiból. Rengeteg kezdeményezés volt az elmúlt évben, mindegyik

értékes és fontos, de éppen nagy számuk miatt és terjedelmi okokból lehetetlen mindet számba venni, ezért szigorúan a teljesség igénye nélkül idézünk fel közülük néhányat.

A Nógrád Megyei Fotóklub Egyesület két fotópályázattal is csatlakozott a „Salgótarján 100 éve város” emlékévi programsorozathoz: a „Salgótarján köztéri szobrai”, valamint a „100 éve város Salgótarján” felhívásra beérkezett legjobb képeket nem csak díjazták, de ki is állították a József Attila Művelődési Központban.

Szintén a „Józsiban” rendezett októberben Centenárium bélyeg- és képeslapkiállítás a Magyar Éremgyűjtők Egyesülete Nógrád Megyei Szervezete, valamint a Salgótarjáni Bélyeggyűjtő Kör.

Salgótarján városá nyilvánításának 100. évfordulója apropóján immáron második alkalommal lehetett házigazdája városunk a Bányász-Kohász Fúvózenekarok Országos Találkozásának 2022. június 18-án a Kohász Művelődési Központ Egyesület szervezésében.

A Salgótarjáni Zsidó Hitközség egy különleges kántorkoncerttel tisztelgett Salgótarján városá nyilvánításának centenáriuma előtt. A város első ilyen rendezvénye teltház előtt, óriási sikerrel zajlott júniusban a Kamarateremben.

A Völgvyárosi Orgonaszó rendezvénysorozat keretében szeptemberben a Főplébánián rendeztek „Városunk 100 éves” címmel zenés áhítatot.

A Pénzügyi és Számviteli Főiskola Salgótarjáni Intézete 1972-es megalakulásának 50. évfordulója alkalmából, csatlakozva a városi centenáriumi programokhoz, Dr. Gubán Miklós egykori oktató ötletére nagyszabású találkozót tartottak szeptemberben a József Attila Művelődési Központban.

A „Salgótarján 100 éve város” emlékévi okán 2022-ben Salgótarjánban rendezte meg a Vállalkozók és Munkáltatók Országos Szövetségének Nógrád Megyei Szervezete a minden évben más nógrádi településen tartott Nógrádi Prima Gálát, melynek szintén a József Attila Művelődési Központ adott otthont. A gálát színesítette a salgótarjáni születésű Szűcs Zoltán által alapított és vezetett, világhírű Attraction Látványsszínház produkciója.

Emlékfal tiszteleg a meghatározó civilek előtt

Az emlékévi keretében jó néhány várostörténeti vetélkedőt szerveztek akár az iskolák, akár a civilek, várostörténeti előadásokból és sétákból is volt szép számmal.

A Salgótarjáni Tájak-Korok-Múzeumok Klub Egyesülete hagyományos dunántúli kegyeleti túrájával csatlakozott az emlékévi programjaihoz: elsőnap Zircen látogatták meg dr. Förster Kálmánnak, Salgótarján első polgármesterének sírját, „kicsinosították”, majd elhelyezték Salgótarján önkormányzata és az egyesület koszorúját. Ugyanígy tettek második nap Keszthelyen, Dornay Béla sírjánál is.

A 2022. évi salgótarjáni Civil Hónap programjai szintén bővelkedtek az emlékévihez kötődő programokban, egyik kiemelt

rendezvényként, a Salgótarjáni Civilekért Közhasznú Alapítvány kezdeményezésére létrehozták a „Civilek a Városért” emlékfalat a Nógrád Megyei Civil Szolgáltató Közösségi Központban, mellyel a salgótarjáni civil élet meghatározó, de ma már sajnos nem élő szereplőinek állítottak emléket.

Szintén a Civil Hónap keretében tartott sokrétű előadást városunk elmúlt 100 évének civil életéről, civil szervezetiről Bódi Györgyné dr., a Salgótarjáni Civil Kerekasztal akkori elnöke. Zagyvarónán, a Bártki József Közösségi Házban pedig Salgótarján sportmúltját különböző ereklyéken keresztül megidéző kiállítás nyílt Szabó János gyűjteményéből.

Hogy egészen más területet is megemléstünk, a Salgótarjánban évről évre óri-

ási érdeklődéssel övezett CAC Kutyaállítást szervező Ebtényésztők Nógrád Megyei Egyesülete is csatlakozott a centenáriumhoz: 2022-es rendezvényükön a nyertes kutyák rozettáin a „Salgótarján 100 éve város” emlékévi hivatalos logója szerepelt. A Nógrád Megyei Levéltár pedig nem csak történeti blogot indított „Salgótarján 100” címmel, de a tavalyi megyei levéltári napok is a centenáriumról szóltak.

Az emlékévi alatt, annak apropóján készült el a Fő téren álló hatalmas Salgótarján felirat is, melyet mintegy „születésnap” ajándékként a helyi Nordtechnik Kft. ajánlott fel a város számára, és azt a helyi Pirazol Kft. készítette el, remek példát mutatva ezzel arra, hogy a cégek is segíthetik önzetlenül azt a helyet, ahol tevékenykednek.

**SALGÓTARJÁN
100 éve
VÁROS
MELLÉKLET**

Salgótarjánt 1922. január 27-én nyilvánították várossá. Egy évszázad alatt történelmi viharokat, társadalmi, politikai és gazdasági változásokat élt át a város, miközben generációk nőttek fel itt. 100 év történelmét ismerve minden kor, minden nemzedék hozzátett valamit ahhoz a képhez, amely ma minden itt élő ember számára Salgótarjánt jelenti.

Van mire, van kire büszkének lenni az itt születetteknek, az itt élőknek, mert a kulturális, szellemi,

természeti értékek „aranyfedezetére” alapozva fejlődik a város és épül a jövő Salgótarjában.

A centenárium jegyében 2022. január 27-én kezdődött a „Salgótarján 100 éve város” emlékév, mely a várossá nyilvánítás 101. évfordulóján, 2023. január 27-én zárult. Az emlékév hónapjaiban lapszámaink mellékletében fotókkal, emlékezésekkel, anekdotákkal elevenítettük fel Salgótarján 100 évének történetét, s a centenárium kapcsán tesszük ezt utoljára.

Salgótarjánt a bányászat és az ipar emelte megyei jogú várossá Palóc faluból a szén és a vas birodalma

A XIX. század közepén Salgótarján 800 lakosú palóc falu volt. Korszakváltást hozott 1861-ben a Szent István Kőszénbánya Társulat létrejötte, ők építették meg az 1867-ben átadott Pest–Salgótarján vasútvonalat is.

A vállalat 1968-ban Salgótarjáni Kőszénbánya Rt.-ként alakult újjá. A Bányatelep a község délnyugati részén alakult ki.

A vasgyártást 1968-ban a Salgótarjáni Vasfinomító Társulat honosította meg a településen. A Rimamurány–Salgótarjáni Vasmű Rt. 1881-ben létesült, a gyártelep a Salgó-patak völgyében épült ki. 1893-ban kezdte meg a termelését a Palackgyár, 1894-ben indult a Vasöntöde és Gépgyár.

A bányászat és az ipar révén cseh, német, szlovák, szlovén munkások érkeztek. Az 1900-ra már 13 ezer lakosúvá nőtt, közben a nagyközség 1890-ben vált a füleki járás székhelyévé.

Az I. világháború végén Salgótarjánt el akarták szakítani Magyarországtól, de 1919 májusában a fegyvert fogó munkások hősiességével a cseh csapatokat sikerült elkergetni.

A trianoni békediktátum után megnőtt a 15 ezer lakosú Salgótarján gazdasági súlya. A település 1922. január 27-én rendezett tanácsú várossá alakult Förster Kálmán polgármester vezetésével.

A városvezetés igyekezett pótolni a közművek hiányát, az utcákat kikövezték, 1925-től szabályozták a Tarján-patakot. Az acélgyári városrészben már 1924-ben megindult a vezetékes ivóvíz.

A városi lét számos középület létrehozását igényelte. 1924-ben készült el a honvédkaszárnya, 1925-ben átadták a bányakapitányság épületét. Az Újtelepen 1927-ben készült el a városi a rendőrkapitányság, 1928-ban a járásbíróház és a a csendőrszolgálat épülete.

Itt épültek fel a tisztviselői réteg lakóházai is, a rimai városrészben 1928-ra készültek el a „kolduspaloták”. 1929-ben adták át a református templomot és az acélgyári társulati iskolát, ekkor létesült a Szent Ferenc-telep is.

1933-ban adták át az egészségházat és avatták fel a Báthori-szobrot. 1935-ben nyílt meg a Salgó-menedékház, 1936-ban

A kis főtér, a vasútállomás és a posta 1927-ben

A főtér a Karancs Szállóval és a József Attila Művelődési Központtal 1973-ban

szentelték fel az acélgyári ferences templomot, 1939-ben kezdte meg a termelését az Ötvözetgyár.

Az 1940-es évektől 20 ezer fölé nőtt a lakosság, 1942-ben helyezték üzembe a városi vízvezeték-hálózatot, 1943-ban szentelték fel a Kálváriát.

1944 a tragédiák éve volt: 15 acélgyári leventeszív halt meg a Radnai-havasokban történt lavinaomlásban, a város zsidó lakosságát Auschwitzba hurcolták, majd a háborús bombázás is áldozatokat követelt a településen.

A II. világháború után 1946-ban államosították a Kőszénbánya Rt.-t és az Acélgyárat. 1950-től Salgótarján lett Nógrád megye székhelye, és ekkor csatolták a városhoz Baglyasalját. 1952-ben elkészült a Megyeháza, 1953-ban adták át a megyei rendőr-főkapitányságot, 1956-ban nyílt meg az Állami Áruház.

A város legtragikusabb napja 1956. december 8-a, amikor a karhatalmisták és a szovjet katonák sortüze 131 halálos áldozatot követelt. 1959-ben átépítették a főutcat.

1961-ben Zagyvapálfalvát is a városhoz csatolták. A Pécskö úti lakóházépítések mellett 1964-ben adták át a Karancs Szállót, 1965-ben készült el a 13-as épület, 1965-ben nyílt meg a Bányamúzeum és a Tóstrand.

A kultúra éve volt 1966, amikor átadták a József Attila Művelődési Központot, az SZMT-székházat és a Bolyai János Gimnáziumot. 1967-ben készült el az új megyei kórház és a Gagarin Általános Iskola.

1968-ban nyílt meg a Pécskö üzletház, és a város új arculata Hild-díjat kapott.

1971-ben adták át az új vasútállomást és a Csillagházak első épületét.

1972-ben kezdődött a termelés a BRG új üzemcsarnokában, átadták a Zeneiskola épületét, ahol megnyitották a Pénzügyi és Számviteli Főiskola első évfolyamát.

1973-ban a városhoz csatolták Zagyvarónát, átadták a Hotel Salgót, a Lakberendezési Áruházat, felavatták a Vegyépszer gyáregységét, 1974-ben elkészült a garzonházak ikerternyája.

1975-ben avatták fel az új mozit, 1976-ban megnyílt a Sportcsarnok, az új Rendelőintézet, átadták a Karancshúst, a távolsági buszmegállót, az új ISZl-t, és megindult a forgalom az új 21-es úton.

1977-ben a városhoz csatolták Somoskőújfalu és Somosköt, megnyílt a vásárcsarnok. 1978-ban készült el az Ifjúsági Művelődési Ház és a Múzeum, valamint a Pénzügyi és Számviteli Főiskola új épülete.

Az 1980-as években a város lélekszáma átlépte az 50 ezres átlomhatárt. 1987-ben adták át a Madách Imre Gimnázium új épületét, elkészült az új Városháza, 1988-ban avatták fel a Balassi Bálint Megyei Könyvtárat.

1990 októberében alakult meg a város demokratikusan választott önkormányzata, 1994-ben Salgótarján megyei jogú városi címet kapott, 1999-ben átadták az Ipari Park első részét. 2006-ban Somoskőújfalu levált Salgótarjánról.

2012-ben megalakult a Zenthe Ferenc Színház, 2015-ben a Novohrad–Nógrád Geoparkot felvették az UNESCO Globális Geopark-listájára.

Salgótarján útja az acélgyári Olvasó Egylettől a Zenthe Ferenc Színházig Igazi várost teremtett a kultúra

Salgótarjánban az 1868-as népiskolai törvényig csak egy kis egyházi iskola működött, így a lakosság jó része analfabéta volt. Ezután a vállalatok is elemi iskolákat nyitottak. 1888-ban jött létre az iparostanonc-intézet, 1903-ban indult a polgári iskola, amelynek 1910-ben adták át az új épületét.

A szervezett kulturális élet a Salgótarjáni Vasfinomító Társulat kebelében, az 1871-ben létrehozott Olvasó Társaságnál indult, 1878-ban jött létre az altiszti és munkás Olvasóegylet, 1882-ben a Tiszti Kaszinó. 1879-ben alakult meg a fúvószenekar, 1887-ben a színjátszócsoporthoz a Vadgalamb című népszínművével mutatkozott be.

Az első újság az 1882-ben megjelent Salgó-Tarján hetilap volt, 1885-ben megalakult a Salgótarjáni Polgári Kör. Ezután jöttek létre a vasutas, a bányatelepi, a palackgyári és a gépgyári dolgozók művelődési egyesületei.

A várososá alakulás után a vállalatok támogatásával 1923-ban jött létre a Reál-gimnázium. Ebben az évben indult A Munka című hetilap, Hősök fiai címmel felavatták a város első köztéri szobrát a főtéri posta előtt.

Az ország egyik legkorszerűbb oktatási intézményeként avatta fel 1929-ben Klebelsberg Kunó kultuszminiszter az új acélgyári társulati iskolát. Az ipari értelmiség

A város első köztéri szobra, A Hős fiai (1923) a főposta előtt

mellett az akadémiai végzettségű hivatásos művészek is feltűntek.

Bóna Kovács Károly 1928-ban kezdte el a Meszes-hegyi Kálvária létrehozását; 1932-ben József főherceg leplezte le a római katolikus plébániatemplom tőrfalán látható alkotását, a 25-ös losonci gyalogezred I. világháborús áldozatainak domborművét, majd 1933-ban leplezték le a művész Báthori-szobrát.

Bátki József készítette el a főplébánia templom főoltárát, a Mária születése oltárképet és a szobrászati munkát. Fayl Frigyes a korabeli Salgótarjánról készített fontos helytörténeti jelentőségű rajzokat.

Kulturális életünknek nagy lökést adott az 1933-ban megalakított Balassa Bálint Társaság. 1935-ben átadták a Salgó-menedékházat, 1936-ban felavatták az acélgyári ferences templomot, 1943-ban pedig felszentelték a Kálváriát.

Joe Murányi (középen), Louis Armstrong zenésztársa a népszerű dixieland-fesztiválon

A II. világháború után a gyári kultúrházak szakszervezeti kezelésbe kerültek. 1949-ben nyílt meg a Körzeti Könyvtár.

A városi oktatásban fontos előrelépést jelentett 1954-ben az új Gépipari Technikum átadása. Ugyanebben az évben jelent meg a Palócföld folyóirat első száma. Városunkból indultak olyan neves művészek, mint a Kossuth-díjas Zenthe Ferenc színész és Komlóssy Erzsébet operaénekes.

1955-ben alapították meg a Zeneiskolát, majd 1959-ben végre megnyílt az évtizedek óta tervezgetett városi múzeum.

1964-ben új épületet kapott a Szakmunkásképző Intézet az acélgyárnál, 1965-ben nyílt meg városunkban az ország első föld alatti Bányamúzeuma.

A városi kulturális élet mérföldkővé jelentette, hogy 1966-ban átadták a József Attila Művelődési Központot. Ez évben indult a tanítás a Bolyai János Gimnázium új épületében, és 1967-ben adták át a Gagarin Általános Iskolát. 1968-tól működik a Nógrád Megyei Levéltár.

1972-ben adták át a Zeneiskola épületét, és abban az évben, ott nyitották meg a Pénzügyi és Számviteli Főiskola első évfolyamát. 1975-ben adták át az új mozit, majd 1976-ban készült el az ISZI új épülete.

Szoborkiállítás a főtéren, 1976-ban

A Báthori-szobor avatása 1933-ban

A népi hagyományok ápolására 1975-ben alakult meg a Nógrád táncegyüttes. 1978-ban adták át az Ifjúsági Művelődési Házat és a múzeum új épületét.

A város főterét kiemelték a szabadtéri szoborkiállítások. 1979-től rendezzi a múzeum a Tavaszi Tárlatokat, 1982-től pedig az Országos Rajzbiennálék, majd -triennálék sorozatát. Salgótarjánban olyan kiemelkedő művészek alkottak, mint Czinke Ferenc, Iványi Ödön, Somoskői Ödön, Lóránt János, Földi Péter, vagy a naiv festő Balázs János.

Zenei életünkben 1984-ben indult el a Dixieland Fesztiválok sorozata, ahol világ nagyságok is felléptek. Salgótarjánból indultak olyan neves gitárosok, mint a Kossuth-díjas Snetberger Ferenc és a Fonogram-díjas Alapi István.

Szintén 1984-ben készült el a csillagvizsgáló a Gedőcz-tetőn. 1987-ben adták át a Madách Gimnázium új épületét, majd 1988-ban nyitotta meg kapuit az új Balassi Bálint Megyei Könyvtár.

A felsőoktatást a Számviteli Főiskola 2015-ig fémjelezte városunkban, míg jelenleg az Óbudai Egyetem nyújt többek között mérnökinformatikus- és villamosmérnök-képzést.

2012-ben alakult meg kulturális életünk ékessége, a Zenthe Ferenc Színház, amely országosan is egyre nagyobb sikereket arat.

Petőfi Sándor látogatása szűkebb hazánkban – közte Salgón és Somoskőn „Itt állt Salgó... az éghez oly közel”

Kétszáz éve született Petőfi Sándor költő, szabadsághős, aki rövid, de kalandos élete során szűkebb hazánkba is ellátogatott. 1845. június 11-én érkezett Salgóra és Somoskőbe; itteni emlékeiből írta Salgó című versét 1846 májusában. Nógrádi barangolásait Petőfi Úti jegyzeteiben írta meg. Az alábbiakban az ő szavait olvashatjuk.

Várgedéről két kirándulást tettem, Losoncra és a salgói és somoskői várromokra. Losoncra menvén Várgedéről az út Füleken vizs keresztül, hol szinte romokban fekszik az egykor nevezetes vár. Természetes, hogy összejártam; de kimondhatatlan harag fogott el, midőn láttam, hogy a romokat lefordják az utcákat tölteni... hogy amely köveken őseink szent vére szárad, azokon most tapodjanak...

Fülektől aztán Losoncig semmi nevezettest nem ér az ember, az utat kivéve. Ez az élő embert halálra s a holtat életre rázza. Én meghaltam, s föltámadtam rajta valami hatszor. (...)

A vár, melyet a Forgách grófok bírnak, nemigen ó: körülbelül a tizenhetedik században épülhetett. Bejártam néhány teremét, melyek közül leginkább vonta magára figyelmet az, hol a családképek vannak. E képek egyikétől alig tudtam elválni. Egy hölgy volt: szép, fiatal és tébolyodott.

A somoskői Petőfi-kunyhó is a nagy költő látogatásának emlékét őrzi

Míg itt uzsonnáztunk: Csomai Jóska cigánybandája gyönyörű nótákat húzott Lavotta, Csermák s másoktól; s különösen megragadt – melyet most először hallottam – a karacsaljai nóta. Hogyne! Az ég is derült-borult hallatára... egyfelől nap sütött, másfelől eső esett... szóval, magyar nóta, magyar vigalom megtestesülése volt.

Vecseklőn megháltunk, s másnap korán reggel indultunk Somoskőre, a Mátra egyik ágán – a Medvesen – keresztül.

Ide Salgó egy órányira esik. Azt beszéltek e faluban, hogy mikor Salgón a török volt, innen a somoskői várból oda löttek a magyarok, s egy töröknek, ki evett, épen a kanalat löttek ki a kezéből... mire a pogányok nyakra-főre elinaltak Salgóról, a mai napig sem tértek vissza. Hol van oly merész képzeletű költő, mint a nép?

Jó, hogy vezetőt fogadtunk Somoskőről Salgóra, mert tán föl sem találtunk volna e várra. Oly rendkívüli helyen fekszik, hogy gondolatnak is örült volt oda építeni. Környékezi rengeteg erdő, bükk, cser, tölgy, s egyéb fákból.

A hegy teteje óriási gránitszikla s e fölött állott a vár, melynek most már kevés maradványa van. A legmagasb fal mintegy két öles. Talán nem volt Magyarországon vár, mely oly közel szomszédja lett volna a csillagoknak, mint Salgó. Sokáig ültem romjainak

A somoskői vár, a harangláb és a Petőfi-kunyhó

Másnap visszavitt S. A. barátom Várgedére, ugyanazon az úton, melyet már volt egyszer szerencsém passzírozni.

Várgedéről – az eső miatt néhány napi várrakozás után – a második kirándulást tettük többen Vecseklőre (egy barkó faluba). Útba esik Hajnásckő... most már nem is rom, mert tulajdonosa ledöntette végképp. Innen egy negyednyire van fürdő és savanyú víz, mely egészen olyan, mint a parádi, csak gyöngébb egy kissé.

Somoskő nem nagy vár volt, nem is nagy hegyen fekszik... de bámultam építését, mely gyönyörű öt-hat-hét-szögű kövekből van. Oldalában elszórva hevernek a hasonnevű falu házai, melynek lakói csaknem idillikus életet élnek még.

Amint lejöttünk a várról e faluba, egy parasztasszony házához hitt bennünket, s ott – fölszólítatlanul – jól tartott édes és aludt tejfel. Nagy nehezen bírtuk rávenni, hogy pénzt fogadjon el. A jó emberek!

legfelső csúcsán; tekintetem mérföldeken, lelkem századokon túl barangolt.

A látogatás kapcsán 1923-ban, Petőfi születésének 100. évfordulóján, a várkapu közelében márványtáblát helyeztek el a következő szöveggel: „Itt járt 1845. jún. 11-én Petőfi Sándor. Ez a rom ihlette Salgó művének megírására. Emelte ezt a táblát Salgótarján és vidékének közönsége, a költő centenáriuma emlékére.”

Petőfi: Salgó (részlet)

„Fölmentem a hegy sziklatetejére
S letelepedtem a romok fölött.
Verőfényes nap volt, tekintetem,
Nemelve gátot, mérföldekre szállt,
Mint börtönéből megszökött madár,
S vigan köszönté a kék messzeséget,
Hol a faluknak tornyán, a mezőknek
Juhnyájain s a patakok vizén
S mindenhol a nap fénye tündökölt.”

Olimpiai bajnokok is fémjelezték Salgótarján sportját

Sok dicsőséget szereztek városunknak

A salgótarjáni sportélet az Acélgvári Tiszti Casinóban kezdődött, „midőn 1889-ben az új casinóhelyiség a megfelelő, igen alkalmas, tágas tornateremmel elkészült.” 1901-ben alakult meg a *Salgótarjáni Sport Egyesület*, amelyben a labdarúgás mellett az atlétika, a turizmus, a tenisz, a kerékpározás, a torna és a vívás is helyet kapott.

A bányatelepen 1920-ban jött létre a Salgótarjáni Torna Club, amely hamarosan a B-betűt is a nevébe vette. 1924-ben a SSE új pályát kapott a Dolinkában, míg az SBTC sporttelepét 1925-ben adták át a Gizellatelepen.

Az első országos sikert *Zelenka István*, az SBTC atlétája érte el, aki 1929-ben maratoni futásban magyar bajnok lett. A labdarúgók-nál az SBTC 1935-ben, az SSE 1938-ban mutatkozott be az NB I-ben, de nem sikerült bennmaradniuk. A Stécé az 1940/41-es idénytől vetette meg a lábát az élvonalban, ahol 1980-ig 1045 mérkőzést játszottak.

Az 1930–40-es években a sportlövők-nél *Décsey Ferenc*, *Szlávik Gusztáv*, *Szarka Lajos* nyert országos bajnoki címet.

Városunk legsúlyosabb sporttragédiája 1944. január 13-án történt, amikor a Radnai-havasokban lavaomlás következtében 15 acélgvári levante sző vesztette életét.

Az ökölvívők-nál 1947-ben *Kára István* (SSE) nyakába akasztottak magyar bajnoki aranyérmét.

A SSE focicsapatától került az SBTC-be *Szójka Ferenc*, aki az 1952-es helsinki olimpián az aranyérmes magyar válogatott kerettagja volt, az 1954-es svájci világbajnokságon ezüstérmes szerzett, összesen 28-szor játszott a nemzeti tizenegyenben.

Az atléták-nál *Mecser Lajos*, az SBTC hosszútávfutója eljutott az 1964-es tokiói olimpiára, majd az 1966-os budapesti

Mecser Lajos

Az SBTC NB I-es bronzérmes csapata az 1971/72-es bajnokságban. Álló sor, balról: Szabó Géza pályaedző, Nyulászi János gyúró, Szalay Miklós, Gecse Ferenc, Varga Sándor, Kmetty József, Vertig József, Baranyai Gyula, Horváth Ferenc, Miklós József, Sáfrány István, Moór Ede edző. Guggolnak, balról: Magyar Lajos, Szóó József, Kajdy Tibor, Répás Béla, Kovács István, Básti István, Jeck Ferenc, Barta András, Loch Károly, Szőke István

Botos András

Szójka Ferenc

Komka Magdolna

Európa-bajnokságon 10 ezer méteren ezüstérmes szerzett. 1968-ban 5000 m-en érte el 34 évig fennálló magyar csúcst. Részt vett az 1968-as mexikói olimpián is, és 22 magyar bajnoki címet szerzett.

Az SBTC labdarúgói közül a mexikói ötkarikás játékokon *Básti István* és *Szalay Miklós* is játszott az aranyérmes magyar válogatottban. Az SKSE magasugrónője, *Komka Magdolna* négyszer (1968, 1969, 1970, 1972) nyert magyar bajnokságot, versenyzett az 1968-as mexikói és az 1972-es müncheni olimpián.

Az SBTC labdarúgói az 1971/72-es idényben az NB I-ben bronzérmes szereztek, és az UEFA Kupában is indultak.

Az ökölvívők-nál *Botos András* az 1971-es madridi Európa-bajnokságon ezüst-, az 1972-es müncheni olimpián bronzérmes szerzett. Az 1975-ös katowicei Eb-n harmadik, az 1976-os montreali olimpián ötödik lett, a magyar bajnokságokon 7 aranyérmes nyert.

A sportlövő acélgvári *Katkó Pál* a pisztolyosok-nál ötszörös országos bajnok, részt vett az 1972-es müncheni olimpián.

A sízők-nél az SKSE csapata, *Benkő János*, *Girtl József*, *Vígh Árpád* és *Vincze István* nyerte 1968-ban az első magyar biatlonbajnokságot. A következő években Benkő és Vincze mellett *Vadas István*, *Hrabecz Gyula*, majd *Papp Zoltán* hozta a bajnoki aranyérmeket.

A kohász vívók-nál az évek során *Buchinger György*, *Vertich Tamás*, *Oláh Krisztina* és *Bártfai*

Katalin vitte a prímet. Három csapatuk – női és férfi tör, férfi párbajtőr – is szerepelt az OB I-ben.

1975-ben indult városunk egyik legnépszerűbb sportversenye, a Salgó rali.

Az 1977-es fúzió után az SBTC és az SKSE sportolói 1984-ig STC néven versenyeztek.

Az ökölvívők-nál az 1980-as évektől *Botos Tibor* Eb-bronzérmes és 7-szeres országos bajnok, *Hranek Sándor* világbajnoki és Eb-bronzérmes, 10-szeres magyar bajnok, *Farkas Sándor* magyar bajnok és olimpikon volt.

Az acélgvári futók-nál *Kadlót Zoltán* két országos bajnoki aranyérmes nyert, szerepelt három vb-n, félmaratonin magyar csúcstartó. Az SKSE berkeiből indultak az *Angyal János* által indított ugrógálák, ahol olimpiai bajnokok sora szerepelt.

A sportlövők-nél *Papanitz Zoltán* 1987-ben, az MHSZ Salgótarjáni Émász LK színeiben légpisztollyal világbajnok volt.

Az SKSE 1992-es megszűnése után a szakosztályok önállóan folytatták. Az atléták-nál *Ajkler Zita* távol- és hármasugró két magyar bajnoki címe mellett Európa-bajnoki hatodik volt, és részt vett a 2000-es sydneyi olimpián.

A férfi kosárlabdázók szerepeltek a sportág hazai élvonalában.

A sízők a Petőfi DSE égisze alatt megszámlálhatatlanul sok magyar bajnoki címet szereztek, *Bereczki Brigitta*, *Géczi Tibor* és *Bekecs Zsuzsa* téli olimpiákon is indult.

Idén kilencven éves lenne Gaál István, a legendás filmrendező „Egyszerűen képírónak tartom magam”

Számos mindmáig sokra tartott film rendezője, a Kossuth-díjas *Gaál István* 1933. augusztus 25-én született Salgótarjában. Kétéves korában szüleiivel Pásztóra költözött, de a nyarakat nagyszüleinél, a megyeszékhelyen töltötte.

A Színházi és Filmművészeti Főiskolán *Keleti Márton* osztályában, 1958-ban végzett rendezői szakon.

Gaál István dokumentaristaként indult, Pályamunkások című rövid mozgóképe – főiskolai vizsgadarabja – 1957-ben a fizikai munkát tette vizuális és akusztikus hatáselemmé, ritmusalkotó tényezővé.

Filmjéért – a korszakban ritka jutalomként – rendezői ösztöndíjat nyert a római filmfőiskolára (Centro Sperimentale di Cinematografia), ahol filmelméletet, filmtörténetet és vágást tanult. 1961-ig ugyanott oktatóként is tevékenykedett. Olaszországi élményei alapvetően határozták meg művészi világképét és látásmódját.

Hazatérve a Budapest Filmstúdió munkatársaként híradókat készített asszisztensként, alapító tagja volt a Balázs Béla Stúdióknak. Alkotói pályája a IV. Stúdióban folytatódott *Nemeskürty István* irányításával.

Tiszai filmtanulmányai vezettek *Sodrásban* (1963) című első és mindjárt nemzetközi sikerű játékfilmjéhez, amely a népből származó értelmiségi ifjúság felelősségéről szól. Művével elnyerte a Karlovy Vary-i fesztivál fődíját, míg a pesarói fesztiválon a fiatal kritikusok díját, a magyar filmkritikusoktól pedig a legjobb rendezés díját érdemelte ki. Az új magyar film első nyugati sikereként a *Sight and Sound* című szakkönyv írat az év ötödik legjelentősebb filmjének ítélte.

Második filmje, a *Zöldár* (1965) az ötvenes éveket feldolgozó első hiteles és őszinte alkotás.

Gaál István képírástudónak nevezte magát

Jelenet a *Sodrásban* című filmből

2022. októberében adták át a Gaál István filmrendező tiszteletére kialakított emlékszóbat a Dornyay Béla Múzeumban

A Mészöly Miklós kisregényéből készült *Magasiskola* 1970-ben elnyerte a cannes-i fesztivál különdíját. A *pusztuló magyar faluról Holt vidék* (1971) címmel készített lírai beszámolót.

További emlékezetes alkotásai a *Keresztelő* (1967), a *Krónika* (1967), az *Örökségünk* (1975), a *Vámhatár* (1977), a *Naponta két vonat* (1977), a *Legato* (1977), a *Cserepek* (1980), a *Haláltánc* (1981), a *Római szonáta* (1996), az *Isten teremtményei* (1986), a *Peer Gynt* (1988), az *Éjszaka* (1989), a *Rendhagyó párizsi leltár* (2004), a *Gyökerek* (Bartók-sorozat, 2005) és a *Keralai mozaikok* (2005).

Gaál István mesterkurzusokat tartott Indiában, zsűritag volt Cannes-ban, míg a Műcsarnokban fotóiból rendeztek kiállítást 1990-ben.

Gaál István a Párhuzamos Kultúráért-díjjal 2007-ben

Munkásságát 1969-ben Balázs Béla-díjjal, 1981-ben érdemes művész címmel, 1991-ben Kossuth-díjjal ismerték el. 1999-ben megkapta a Magyar Filmszemle életműdíját, 2005-ben elnyerte a Magyar Mozgóképek Mestere címet.

Gaál István, aki maga írta a forgatókönyveket, ő rendezte, sokszor fényképezte és vágta is a filmjeit, a művészetéről elmondta: „Nem tartom magam se forgatókönyvírónak, se rendezőnek, se vágónak, se operatőrnek. Egyszerűen képírónak tartom magam, vagy ha úgy tetszik, képírástudónak.”

A neves képíró 2007. szeptember 25-én, hosszan tartó, súlyos betegség után hunyt el.

Őrizte tarjáni emlékeit Komlóssy Erzsébet Kossuth-díjas operaénekesnő Szentkúton is énekelte az Ave Mariát

Hatalmas sikereket ért el a „világot jelentő deszkákon” *Komlóssy Erzsébet* Kossuth-díjas operaénekesnő, aki 1933. július 9-én született Salgótarjában. Édesapja, *Komlóssy Imre* katonatiszt, édesanyja, *Varga Margit* ápolónő volt.

A családban senki sem foglalkozott zenével, de ő már kiskorában szeretett énekelni. Adottságai a matematikatanárának tűntek fel, aki azt tanácsolta, hogy menjen felvételezni a Zeneakadémiára.

A család felköltözött Budapestre, ő a Zeneakadémián sikeresen szerepelt a meghallgatáson, de fiatal kora miatt nem tudták felvenni, ezért tanulmányait a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolában kezdte.

Bekerült a Fővárosi Operettszínház kórusába, egy előadás után *Honthy Hanna* szép jövőt jósolt neki: „Belőled egyszer nagy énekesnő lesz!”

1955-től a Szegeden énekelte *Kodály Zoltán* Székelyfonó című daljátékában a Háziasszony szerepét. Amikor már a budapesti Operaház tagjaként próbálta a Székelyfonót, Kodály Zoltán egy új dalt (Te túl rózsám...) írt számára, később pedig így gratulált: „Így képzeltem el mindig a háziasszonyt, ahogy maga alakítja.”

Komlóssy Erzsébet az Operaházban 1955-ben debütált, Verdi Álarcosbáljában énekelte Ulricát. 1958-ban lett az Operaház magánénekes. 1964-ben Liszt-díjat kapott, az 1960–70-es években ért fel a csúcsra, fellépett Berlinben, Rómában és Londonban is.

Rómában Verdi Az álarcosbál című operájában *Montserrat Caballé* volt a partnere. Később *Mario Del Monaco*val énekelt együtt

Komlóssy Erzsébet az Aida címszerepében

Budapesten *Saint-Saëns* Sámson és Delilájában. 1974-ben *Erkel Ferenc* Bánk bán című operájának tévés változatában Gertrudis királynét játszotta. 1975-ben Kossuth-díjat vehetett át.

Emlékezetes alakítást nyújtott Bizet Carmenjének főszerepében, Kodály Hány Jánosának Őrséjeként, A trubadúrban Azucena szerepében. 1991-ben lett az Operaház örökös tagja, 2007-ben a Halhatatlanok Társulatának tagja lett.

Komlóssy Erzsébet így vallott a salgótarjáni kezdetekről:

„Az anyai nagyanyám sűrűn vitt el Szentkútra. Nagyon szép élményt jelentettek ezek

Komlóssy Erzsébet a Bánk bánban Gertrudist alakította

a kirándulások. Megfogadtam, hogy ha egyszer az Operaház tagja lehetnék, visszajövök a templomba énekelni.

Meg is történt! 1958 márciusában vettek fel az Operába, és már szeptemberben is tartottam az ígéretemet. Ugyanúgy, ahogy kislány koromban a nagyanyámmal, felgyalogoltam Szentkútra.

Megkerestem a plébánost, bemutatkoztam, és elmondtam neki, hogy énekelni szeretnék az egyik templomi misén. A tisztelendők nagy szeretettel fogadtak, ebédelni is meghívtak. Az istentiszteleten elénekelttem Schuberttől az Ave Mariát.

Felnőttként is nagy élményt jelentett, és ez volt a legszebb. Hiszek az emberek szeretetében. Anyámék úgy neveltek, hogy minden embert olyannak fogadjak el, ahogy van. Ez volt az életem egyik kiindulópontja.”

Komlóssy Erzsébet 2014. április 22-én hunyt el Budapesten. A lábnyomát – gránitba vésvé – elhelyezték a Nagymező utcai „pesti Broadway-n”, a Budapesti Operettszínház előtt.

A Magyar Rádió stúdiójában Barlay Zsuzsa és Komlóssy Erzsébet operaénekesnők, a zongoránál Seregi László rendező. A felvétel 1963-ban készült.

„Felemelő érzés a városomtól kapott díszpolgári cím”

Salgótarján Megyei Jogú Város Önkormányzatának Közgyűlése a huzamosabb időn át kimagasló színvonalon folytatott pedagógiai, intézményvezetői és közéleti tevékenysége, továbbá a civil közösségekért végzett, valamint a városi szlovák kisebbségi önkormányzatban folytatott kiemelkedő munkája elismeréseként „Salgótarján Díszpolgára” kitüntető címben részesítette Czene Gyulát, aki a január 27-i városi díszünnepségen vette át az elismerést. Vele beszélgettünk.

Igazgató Úr! Szerkesztőségünk minden tagja gratulál a díszpolgári címhez.

Köszönöm, de sosem szerettem a középpontban lenni, és most sem teszem. Úgy érzem, ez az elismerés elsősorban az egykori salgótarjáni Petőfi iskola általam vezetett közösségének szól. Ugyanakkor a díszpolgári cím felemelő érzés, mert bár kaptam korábban is kitüntetések, ezt igazán a városomért, a „legnagyobb közösségemért” végzett munkáért a városomtól kaptam.

A közösség mindig ilyen fontos szerepet játszott az életében?

A család mellett a közösség iránti érzelmi felelősség először iskolásként, majd tanítóként érintett meg. Vallom, hogy a közösség érdekében való cselekvés – melyet szolgálatnak is nevezhetünk – számomra erkölcsi kötelesség. Ez a közösség iránti elkötelezettség és felelősség együttes érzése a Petőfi iskola igazgatójaként mélyült el igazán bennem.

Nyilván ennek a szemléletnek is köszönhető, hogy az Ön vezetésével a Petőfit akkoriban az ország legjobb általános iskolái között emlegették.

Kollégáimmal korszerű oktatást és nevelést kívántam megvalósítani kollégáimmal. A tantestület tagjaival egyetemben a személyiségközpontú iskola és személyiségközpontú pedagógia kialakítása volt a cél, melynek középpontjában a gyerek áll. Ezt meg is valósítottuk. Fogalmazhatok úgy, hogy pedagógiai munkánk során olyan időben építettük a jövőt, amikor a jelen megtartása is kihívásnak számított.

Sándor András életrajzíró, rádiós műsorvezető

„Az évek ugyan messze sodortak egymástól, de a kapcsolatunk megmaradt. Igazgató Úrtól mindig volt és van is mit tanulni. Kiváló embernek és pedagógusnak ismertem meg, ő kiskisiskolásként „látott bennem valamit”. Mint egykori petőfisi diák azt mondhatom: irigyelhetnek érte, hogy személyében ilyen mentorom volt a legfontosabb korszakban: az alapoknál.”

Czene Gyula átveszi a „Salgótarján Díszpolgára” elismerést

Bekecs Zsuzsanna, a Petőfi DSE egykori biatlonos olimpikonja

„Nagyon szép emlékek fűznek az egyesülethez, ezáltal Czene Gyulához is. Igazgató Úr nem csupán kiváló pedagógus volt, hanem remek sportvezető is. Az edzőkkel és velünk, versenyzőkkel kialakított ember-séges kapcsolatából mindig sugárzott a segítőkészség, a bizalom és az optimizmus. Ma is öröm a vele való találkozás, a beszélgetés, az emlékek felidézése.”

Ma már tudjuk, hogy a konkrét sikerek sem maradtak el.

Hosszasan sorolhatnám szakmai eredményeinket. Az ország minden részéből és külföldről is jártak nálunk pedagógusok, hogy megismerjék azt az oktatási-nevelési modellt, melyet létrehoztunk. Büszke vagyok arra is, hogy kollégáim 22, az ország legjobb iskoláiban is felhasznált tankönyv írásában vettek részt. Tantestületünk kezdeményezésére jött létre az erdei iskolák magyarországi hálózata, a mi galyatetői erdei iskolánk pedig a legelismertebbek közé tartozott. Nem hagyhatom ki a sportot sem. Sífutásban, biatlonban és sírollezésben országos bajnokok sokaságát neveltük, a legjobbak eljutottak a világversenyekre is. A Petőfi DSE páratlanul, egyedüli diáksport-egyesületként adott sífutó-biatlonos olimpikonokat az országnak.

Igazgatói-pedagógusi munkája mellett bekapcsolódott a közéletbe is, sőt ma is önkormányzati képviselő.

2002 és 2010 között az MSZP képviselőjeként vettem részt a városi közgyűlés munkájában,

ennek első négy évében a közbeszerzési bizottság elnöke is voltam. A 2019-es helyhatósági választásokon a Salgótarján, Szeretem! Egyesület összefogás listájáról kerültem be a közgyűlésbe, jelenleg a népjóléti bizottság elnöke és a pénzügyi bizottság tagja vagyok. E kérdésnél is hosszasan sorolhatnám közéleti szerepvállalásaimat, melyekből kiemelném, hogy elnökségi tagja voltam például az Iskolai Esélyegyenlőségért Országos Egyesületnek és az SBTC-nek is, miként a Nógrád Megyei Atlétikai Szövetség és a megyei síszövetség elnökeként is tevékenykedtem. Kilenc éve a Salgótarjáni Néptáncművészetért Közalapítvány felügyelőbizottságának elnöki teendőit látom el.

Végezetül ne maradjon ki a beszélgetésből két, a szívéhez igazán közeli „ügy”: a Dolinka és a Szlivka Alapítvány.

Tösgyökeres salgótarjáni vagyok, egy szegény vizslási bányászcsaládban születtem. Mindig a városban éltem, sosem hagytam el azt, s talán ennek is köszönhető, hogy közösségi összefogással mindig igyekeztem tenni Salgótarjánért. Ennek egyik kis szelete a Dolinka. 2005 februárjában választottak a Dolinkaért Egyesület elnökévé, akkor kezdődött el a szinte romjaiban heverő liget rendbetételét. Örömemre a Dolinka már évek óta látogatható, kellemes kikapcsolódást biztosítva a kirándulóknak és a piknikezőknek.

Pusztáné Belinyák Ágnessel 35 éve közösen szervezzük a fiatalon elhunyt salgótarjáni labdarúgó emlékére a serdülő futballcsapatok részére kiírt Szlivka László-emléktornát.

A Szlivka családnak és a gondos alapítványi menedzselésnek köszönhetően az utánpótlásnevelésben kiemelkedő teljesítményt nyújtó szakembernek minden évben a pedagógusnapon adjuk át a Szlivka László-díjat.

Történeti könyv készült a százéves Salgótarjánról

A „Salgótarján – Száz év története” című könyv az őskortól napjainkig mutatja be városunk múltját tematikus formában, külön fejezetet szentelve olyan, Salgótarján életében meghatározó történéseknek, mint a belváros átépítése.

Egy évvel ezelőtt, 2022. január 27-én, a „Salgótarján 100 éve város” emlékévként kezdetén jelent meg az önkormányzat kiadásában a „Salgótarján – Száz év pillanatai” című képeskönyv, mely különleges fotók sokaságán keresztül viszi időutazásra a Salgó-

tarján iránt érdeklődőket, felidézve a város számára meghatározó eseményeket, intézményeket és rengeteg hétköznapi életképet is.

Most, az emlékévként zárásán, 2023. január 27-én debütált a fotóalbumhoz kulcsinében is passzoló párja, a „Salgótarján – Száz év története” című, városunk múltját az őskortól napjainkig bemutató könyv. A Máté György által szerkesztett, és a Dornay Béla Múzeum munkatársai, valamint Gregus Péter által írt kötet fejezetei tematikusan mutatják be Salgótarján történetének fontos elemeit. Külön

fejezet foglalkozik például a bányászati és ipari örökségünkkel, a városközpont átépítésével, a várost érintő tragédiákkal vagy éppen az ikonikus vendéglátóhelyekkel és azok közösségformáló szerepével.

A Galló Júlia, a „Salgótarján 100 éve város” emlékévként fő koordinátora menedzselése mellett, az önkormányzat kiadásában megjelent történeti könyv a fotóalbumhoz hasonlóan megvásárolható a József Attila Múvelődési Központban, a Balassi Bálint Megyei Könyvtárban, a Dornay Béla Múzeumban és az Eresztvényi Látogatóközpontban.

Képeslapok az elmúlt évtizedekből

Január végén mutatták be Juhász László és Póczos Sándor „Salgótarjáni képeslapok 1949–2022” című kiadványát a Dornay Béla Múzeumban, mely a 2014-ben megjelent, Póczos Sándor által készített „Salgótarján képes levelezőlapokon 1898–1948” című kötet folytatása.

Juhász László és Póczos Sándor saját gyűjteményéből válogatta ki azt a 250 képes- és fotólapot a város elmúlt évtizedeiből, amik végül belekerültek a 92 oldalas, a Dornay Béla Múzeum gondozásában megjelent könyvbe.

A könyvbemutatón köszöntőt mondott Dr. Dániel Zoltán, Salgótarján alpolgármestere, aki beszédében méltatta a két szerzőt, kiemelve azok helytörténeti tevékenységét, kutatásaikat, gyűjteményeiket, publikációikat. A kötetről szólva úgy fogalmazott: az egy kiváló kordokumentum az emlékévként lezárásaként, melynek segítségével egy olyan városra csodálkozhatnak rá azok, akik akkoriban még nem éltek, ami más, mint a mostani.

Juhász László szerző, a megyei levéltár munkatársa a kötetbemutatón Dr. Fodor Mik-

Juhász László (b) és Dr. Fodor Miklós a könyvbemutatón

lós történésszel, a múzeum igazgatóhelyettesével beszélgetve elmondta: a várossá nyilvánítás 100. évfordulója jó alkalom volt arra, hogy ez a kötet elkészüljön. Mint kitért rá, a kiadványba bekerülő képeslapok kiválogatása a több mint ezres gyűjteményből nehéz feladat volt, különösen igaz ez az

utolsó fázisra, amikor az utolsó néhány képet kellett kirostálni.

A könyvben nem csak a belvárosról, hanem Salgótarján egészéről, a peremkerületekről is kerültek be képes- és fotólapok, valamint szerepelnek benne sport, valamint kulturális témájú képek is.

Volt egyszer egy film Salgótarjánról

Salgótarján és Nógrád megye köztisztviselőiben álló személyisége Korill Ferenc életének jelentős része szűkebb pátriánkhoz kötődik. Sokan írtak róla, sokat nyilatkozott, mint a Nógrád Megyei Közgylűlés rendszerváltás utáni első elnöke, majd a József Attila Művelődési Központ igazgatója, de elismert közművelődési szakemberként is, miközben rendszeresen publikált a megyei napilap és a Palócföld hasábjain is.

Azt talán kevesebben tudják, hogy a 79 éves Korill Ferenc fiatal korától a film, a filmzés „nagy barátja” volt. Ebbéli múltjáról és kötődéseiről kérdeztük egy Salgótarjánról szóló, de feledésbe merült, sőt a szó szoros értelmében eltűnt dokumentumfilmje, a Concerto kapcsán.

Mik az első emlékei a filmhez kötődő rajongásáról?

1944-ben születtem Budapesten. Értelmiségi családból származom, szüleim orvosként praktizáltak Balassagyarmaton, majd Salgótarjánban. Középiskolai éveimet a fővárosban töltöttem, a Bláthy Ottó Erőssáramú Elektroipari Technikumba jártam, de nem szerettem, mert nem érdekelt a szakma. Időm nagy részét a tanulás és az iskola helyett többnyire moziban töltöttem, illetve a filmgyárban kaptam statiszta szerepeket. Valójában ezek voltak a filmhez, a filmzéshez kapcsolódó első lépéseim.

Egy korábbi interjúban elmondta, hogy az érettségi után háromszor jelentkezett egyetemre, ahonnan minden alkalommal helyhiány miatt utasították el, de végül csak megtalálta azt, amire a szíve mélyén vágyott.

Így történt. Egy segédoperatőri tanfolyamra vettek fel, és egy év múlva már a Magyar Televízióban dolgoztam. Májig emlékezetes filmekben, tévéjátékokban kaptam munkát, gyakran álltam a kamera mögött színházi és sport közvetítéseken.

Húszas éveibe lépve saját alkotással jelentkezett, melyet a Magyar Televízió is bemutatott, de sajnos ezt már aligha láthatjuk.

A Concerto volt az első önálló filmem, mely Salgótarjánt mutatta be akkori valóságában. A 20 perces dokumentumfilmet az eredetileg tervezett 1965. augusztus 20-i vetítés helyett egy nappal később, augusztus 21-én mutatták be a Magyar Televízióban főműsoridőben. A film ötletgazdája és operatőre én voltam, alkotótársaim pedig Szilágyi Virgil és Róna Péter. A film alapötletét az adta, hogy akkor kezdődtek Salgótarjánban a nagy építkezések, de még állt a régi fűtőca és a cigánysor is, adott volt a régi és az új. Sajnos valóban a múltba veszett a film, mert az MTV archívumában egyszerűen nem található. A nyolcvanas évek végén, kilencvenes évek elején próbáltam előkeríteni, de sikertelenül.

A kamera mögött a József Attila Művelődési Központban

Mi volt a cél az alkotással?

A régi és az új ellentétét és harmóniáját próbáltam megjeleníteni Bartók csodálatos zenéjére vágva, minden szöveg és narráció nélkül úgy, hogy aki ismerte a várost, tudhatta, hogy Salgótarjánról van szó. A régi és az új viszonyában azt próbáltam megfogalmazni, hogy nem kell mindent eltakarítani, csak azért, mert régi. Azt vallottam – és vallom ma is –, hogy az új önmagában nem érték. A kettő egymáshoz való viszonyában próbáltam meg egyfajta folytonosságot és értékrendet felmutatni és ennek a mondanódnak a végére szántam a Kálvária keresztjeit mintegy felkiáltójelként.

Születtek is kritikák, pozitívák és negatívák. A korabeli megyei sajtó elsárgult lapjain olvasható a legelmarasztalóbb vélemény arról, hogy a film végén látható a salgótarjáni Kálvária néhány keresztje, de a közelben lévő tv-torony nem, mely a salgótarjáni emberek egyik büszkeséget sugárzó produktuma.

Azért nem került a film végére a tv-torony – és ez a film lényegéhez tartozik –, mert az volt a véleményem és erről szólt az egész film – vagy legalábbis próbáltam érzékelteni –, hogy a Kálváriát nem lehet kikerülni, azon végig kell menni.

Öt éven át tartott, de miként ért véget akkor, egészen fiatalon az operatőri munkája?

A filmzés akkoriban számomra nem csupán munka, hanem szenvedély, életforma volt. Nősülésem után a filmzést folytathattam volna, de azt az életmódot nem, így döntőenem kellett, és én a család mellett vokoltam. Ahogy egy forgatás végén mondják: ennyi, vége, csapó.

A film világtól azonban nem távolodott el. Nógrád megyébe történt újbóli visszatérésemkor a Nógrád Megyei Moziüzemi

Vállalatnál vállaltam munkát, fogalmazhatok úgy, hogy a kamera mögül a mozivásznon elé kerültem. Évek alatt végigjártam a filmforgalmazói számlalétre, 1983-tól néhány éven át a vállalat igazgatója voltam. Akkor szerveztem meg a máig emlékezetes salgótarjáni filmklubot, ahová olyan filmeket sikerült megszerezniem egyébként, amiket nem láthatott volna a helyi közönség, mert az akkori kultúrpolitika csak korlátozott bemutatásukat tette lehetővé. Ha azt mondom, hogy 1200 bérletet pillanatok alatt elkapkodtak, akkor talán mindent elárultam a filmklub népszerűségéről.

A Concerto forgatása közben

A filmes pályafutás változatos és érdekes véget ért. Erre lennének végezetül kíváncsiak.

Filmes pályafutásomat 1987-től a Művelődési Minisztériumban folytattam, ahol a filmforgalmazást irányítottam. Büszkén mondhatom, hogy a minisztériumban eltöltött évek alatt részese voltam a filmbemutatói monopólium megszüntetésének, az új filmforgalmazók színrelépésének és a műsorpolitika liberalizálásával az akkoriban például tiltott, bibliai tárgyú filmek bemutatásának. 1989-ben igazoltam a Filmfőigazgatóságtól a filmes szakszervezethez, melynek titkáráként az 1990-es Magyar Filmszemlén a változásokat sürgető filmek között szerepeltem.

100 éves a Salgótarjáni Madách Gimnázium

Ebben az évben ünnepli fennállásának századik évfordulóját a Salgótarjáni Madách Imre Gimnázium, a nógrádi megyeszékhely első középiskolája.

A jubileumi ünnepségre 2023. január 24-én került sor, ezzel megkezdődött a szeptemberig tartó centenáriumi programsorozat.

A megemlékezésen Becsó Zsolt, a választókerület országgyűlési képviselője köszöntötte elsőként az intézményt.

1923-ban született döntés a salgótarjáni középiskola létrehozásáról, ennek helyességét pedig a gimnázium, illetve diákjai elmúlt száz év során elért eredményei is igazolják. Az intézmény a gimnáziumi oktatás mellett inkubátora volt a belőle kinövő, majd róla leváló gépipari, építőipari, egészségügyi oktatási intézményeknek – hangsúlyozta.

Salgótarján polgármestere, Fekete Zsolt polgármester köszöntőjében kiemelte: jelentős jubileumhoz érkezett az iskola, mely a megyeszékhely életében is nagy jelentőséggel bír.

Kevés olyan intézménye van Salgótarjánnak, amely ilyen nagy történelmi múlttal bír, amely ennyi időn át jól működött a város javára, szellemi épülésére. A Salgótarjáni Madách Imre Gimnázium a település első középiskolájaként meghatározó eleme lett a helyi szellemi életnek, és úttörő szerepet töltött be a középfokú oktatási képzésben, a város kulturális, társadalmi életének fejlesztésében – mondta.

A városvezető kifejtette, hogy a Madách mindig meg tudott felelni a vele szemben állított elvárásoknak, követelményeknek, és jelentős oktatási, pedagógiai sikereket tu-

Pillanatkép a 11. A ünnepi műsorából

Fotó: Salgótarjáni Madách Imre Gimnázium

dott elérni. Mindezt igazolják az eredmények is, az itt tanuló diákok ugyanis különböző tanulmányi versenyeken, országos viszonylatban is folyamatosan jó helyezéseket értek el.

Simon Tibor, a Salgótarjáni Tankerületi Központ igazgatója az ünnepségen felidézte, hogy az elmúlt száz évben sok-sok ezer diák fordult meg az iskola régi és jelenlegi falai között, akik közül sokan híres szakemberekké váltak. Ez annak a lelkiismeretes nevelőmunkának is köszönhető, amelyet a gimnázium mindenkor pedagógusai folytattak az intézményvezetők segítségével.

Szluka Pálné, a gimnázium igazgatója beszédében úgy fogalmazott: a gimnázium élő

mementója a történelmi viharok túlélésének, annak, hogy a nevelés és oktatás, a fiatalság művelése minden időben és milióban elsőrendű feladat.

Az ünnepségen Shah Gabriella, a Dornay Béla Múzeum igazgatója megnyitotta az iskola Fayl Frigyes Galériájának új kiállítását, melyen az intézmény négy egykori művésztanárának alkotásai láthatók, így Fayl Frigyes, Iványi Ödön, Somoskői Ödön és Szatmári Béla képeit tekinthetik meg az érdeklődők.

A műveket a Dornay Béla Múzeum bocsajtotta az iskola rendelkezésére a tárlat idejére.

A hős leventékre emlékeztek

Salgótarján, és egyben Magyarország történetének legsúlyosabb sporttragédiájára, a lavinakatasztrófában elhunyt salgótarjáni leventékre emlékeztek meg a szerencsétlenség 79. évfordulóján a salgótarjáni Régi Központi Temetőben, ahol az elhunyt leventék többségét örök nyugalomra helyezték.

1944. január 13-án harmadik alkalommal vágtak neki a Salgótarjáni Acélgyári Levente Egylet sielői, hogy meghódítsák az akkori Magyarország legmagasabb csúcsát, a Radnai-havasokhoz tartozó 2305 méter magas Nagy-Pietroszt.

Korábban kétszer már sikeresen teljesítették az expedíciót, harmadik alkalommal új oldalról, a Mosolygó-tó felől szerették volna meghódítani, azonban ekkor tragédia történt: a csapat

tizenhat tagját lavina sodorta el a csúcstól nem messze, és közülük mindössze egyetlen fiatal, dr. Varga Kálmán élte túl a szerencsétlenséget, tizenötön odavesztek.

A megemlékezésen Salgótarján önkormányzatának nevében Pataki Csaba alpolgármester idézte fel a tragédiát. Beszédében kitért arra is, hogy a síjárőr leventéknek komoly szerepe volt abban, hogy a későbbi évtizedekben felvirágzott a sísport Salgótarjánban.

Az alpolgármestert követően Varga András esperes-plébános osztotta meg gondolatait az emlékezőkkel, majd imádkozott a leventék lelki üdvéért.

Az esemény végén a jelenlévők koszorúkkal és virágokkal rótták le tiszteletüket a lavinaszerencsétlenségben elhunyt salgótarjáni síjárőr csapat emléktáblájánál.

Ingyenes lakossági LED-csereprogram Salgótarjánban

A LED-csereprogramra február 20-ig jelentkezhetnek a salgótarjáni lakóingatlanokkal rendelkező természetes személyek, valamint a természetes személy tulajdonos hozzájárulásával akár a lakóingatlanok bérlői is.

Sajnos napjaink energiaválsága súlyos terheket ró a családokra, Salgótarján önkormányzata azonban minden lehetőséget igyekszik megragadni, amivel segítheti a városlakókat. Éppen ezért az energiagazdálkodással foglalkozó CYEB-bel közösen, a Salgó Vagyon Kft. közreműködésével LED-csereprogramot indított salgótarjáni lakosok számára, melynek keretében a háztartások ingyenesen juthatnak energiatakarékos izzókhoz. Ennek köszönhetően csökkenthetik fogyasztásukat, ezáltal villanyszámlájukat,

egyben a környezet terhelését is. A LED-csereprogramra regisztrálni 2023. január 10. és február 20. között lehet a Salgó Vagyon Kft. Salgótarján, Munkásotthon

tér 1. szám alatti ügyfélszolgálatán nyitvatartási időben, illetve a ledcsere.hu-n.

A jelentkezésnél fel kell tölteni a személyes okmányokat és

a villanyszámla első négy oldalát, valamint szükséges megadni a regisztrálandó lakóingatlan helyiségeiben jelenleg használt villanykörték típusát, fogyasztását, napi használati idejét, illetve a villanyszámlán szereplő fogyasztási adatokat is. A CYEB rendszere ugyanis ezek alapján számítja ki, hogy az adott háztartás hány ingyenes LED-re jogosult.

A programról minden fontos információ, valamint a részvétel feltételei a salgovagyon.hu, valamint a ledcsere.hu weboldalon olvashatóak.

Az ingyenes izzókat a regisztrációs időszak lezárultát, majd a regisztrációk feldolgozását követően, várhatóan április elejétől vehetik át a jelentkezők, akiket erről külön is értesítenek majd.

Biztonságos közlekedésre tanítják az óvodásokat

Fotó: police.hu

Az idei évben is folytatódnak az óvodások részére összeállított közlekedésre nevelési foglalkozások Salgótarjánban, olvasható a police.hu weboldalon.

A Nógrád Vármegyei Rendőr-főkapitányság és a Salgótarjáni Rendőrkapitányság balesetmegelőzési szakemberei a napokban tartották meg az idei év első közlekedés-

biztonsággal kapcsolatos foglalkozását a kisgyermekek részére a Salgótarjáni Összevont Óvoda Nyitnikék Tagóvodájában.

Az óvodában a rendőrség munkatársai az elmúlt évben is havi rendszerességgel tartottak olyan balesetmegelőzési előadásokat a kicsiknek, amelyek tematikája az évek folyamán egymásra épül, így hozzájárul ahhoz, hogy a gyerekek tudatosabban és biztonságosabban

közlekedjenek. Az óvodások részére megtartott interaktív órán a biztonságos közlekedéssel kapcsolatos kisfilmek megtekintését követően a gyerekek a szakemberekkel beszélgettek a láthatóság fontosságáról, a kijelölt gyalogos-átkelőhelyen és a vasúti átkelőn történő áthaladás szabályairól. A program végén az óvodások a témákkal kapcsolatos színezőket és láthatósági eszközöket kaptak ajándékként.

Óriási érdeklődés kísérte a Petőfi-buszt Salgótarjában

Három nap alatt közel hétszázan nézték meg a Petőfi Sándor életét és munkásságát bemutató, interaktív tárlatot Salgótarjában.

A Salgótarjáni Rendezvény- és Médiaközpont szervezésének köszönhetően Salgótarjában is megérkezett a Petőfi Irodalmi Múzeum utazókiállítása, mely január 29-31. között a Fő téren várta az érdeklődőket. Az „Átröpülök hosszában hazámon” című ingyenes tárlatot nem titkoltan azzal a céllal indították útjára a Kárpát-medencében Petőfi Sándor születésének 200. évfordulója alkalmából, hogy minél többekkel megismertessék az 1848-as forradalom költőjének életét és munkásságát.

A vándorkiállítás fókuszában tíz kiemelt gyűjteményi darab áll, amelyek a képzeletbeli utazás egy-egy állomását jelentik. Minden kiállított Petőfi-ereklyéhez kapcsolódik egy-egy jelentős vers, valamint számos idézet, kézirat, művészeti alkotás és irodalomtörténeti érdekesség, amelyek együttesen egy-egy meghatározó élethelyzetet vagy téma-

kört tárgyalva mutatják be a lánglelkű poeta életének legfontosabb állomásait.

Az interaktív tárlat óriási sikert aratott a salgótarjániak körében, hiszen a Petőfi-buszt a három napos itt tartózkodása alatt közel hétszáz látogatót fogadott a legkülönbözőbb korosztályokból. Általános és középiskolás

diákcsoportok mellett intézmények és civil szervezetek is megnézték a tárlatot, de rengeteg család, egyéni látogató és baráti társaság is felkereste a kiállítást, amely még Petőfi Sándor alapos ismerői számára is biztosan mutatott néhány újdonságot, eddig kevésbé ismert információt.

A Katonában vendégszerepelt a Zenthe színház

A Zenthe társulata a Katona József Színház színpadán

Több bemutatón, neves dátumokhoz kötődő előadásokon és egy különleges fővárosi vendégszerepelt is túlesett januárban a salgótarjáni teátrum.

Máté Gábor igazgató meghívására január 11-én az ország egyik, ha nem a legjobb színházában, a budapesti Katona József Színházban vendégszerepelt a salgótarjáni Zenthe Ferenc Színház tavalyi ősbemutatójával, a Katona társulatát erősítő, de salgótarjáni származású Tarnóczy Jakab, valamint Varga Zsófia és a társulat által írt, Tarnóczy által rendezett „Szépkilátás – zenés jelenetek egy hotelből” című előadásával,

mely a salgótarjáni teátrum létrejöttének 10 éves jubileumára született és vezetett improvizációk alapján formálódott egészé.

Emellett a Zenthe színház több premiert is abszolvált az elmúlt hónapban. Házi bemutatón debütált január 16-án krimivígjátékuk, „A főszereplő”. A Horváth János Antal forgatókönyvéből készült egyedi darabot először Salgótarjában állították színpadra. Január 20-án pedig bemutatták a „Még egyszer, veled, ugyanitt!” című romantikus vígjátékot Vándor Éva és Harmath Imre főszereplésével. Bernard Slade darabját februárban további három alkalommal láthatja a salgótarjáni közönség.

A teátrum január 22-én Karcagon, majd másnap, január 23-án Salgótarjában ünnepelte díszelőadásokkal a magyar kultúra napját: Molnár Ferenc örök érvényű darabját, Az ördögöt vitték színre mindkét városban ebből az alkalmából. A Madách-bicentenáriumot pedig egy bensőséges, érzelmekkel teli felolvasószínházi estével ünnepelte a Zenthe január 31-én: a 2009-ben elhunyt T. Pataki László író, rendező „Kit szeretted, Ádám?” című színpadi játékát hallhatta a közönség P. Kerner Edit, mint az Idős Madách Imréné Majtényi Anna; valamint Hege Veronika, mint Fráter Erzsébet, a Tragédia-költő felesége szerepében.

ITT A FARSANG, ÁLL A BÁL!

Időpont:
2023. február 17.
15 óra

Helyszín:
Zagyvapálfalva,
Gerelyes Endre
Művelődési
Ház

Farsangi télüzés a Vaga Banda gölyalábas maskarásaival
Maszkabál a Mona Deja-Vu Tánciskola táncosaival
Farsangi álarc készítés

A jelmezben érkezőknek farsangi fűnkkel kedveskedünk, valamint a legötletesebb jelmezek jutalomban részesülnek.

SALGÓTARJÁN RENDEZVÉNY- ÉS MEDIAKÖZPONT

Bernard Slade
Még egyszer, veled, ugyanitt!
vígjáték két részben

Február 21. | 19.00
Kamarabérlet 3.

Helyszín:
Zenthe Ferenc Színház | Kamaraterem

Daróc: Vándor Éva
George: Harmath Imre

Ígyek vásárolhatók a Városi Jegyirodában (Salgótarján, 10 hrs 5.), a Zenthe POKTóban és a zenthestizinhaz.hu oldalon.

JÓNÁS KÖNYVE

Március 30. | 19.00
Zenthe Ferenc Színház | Kamaraterem

Ígyek vásárolhatók a Városi Jegyirodában (Salgótarján, 10 hrs 5.), a Zenthe POKTóban és a zenthestizinhaz.hu oldalon.

SZERELEM

Március 31. | 19.00
Zenthe Ferenc Színház | Színházterem

Az előadás jeggyel és WS Tüzeip-Vértich bérlettel látogatható

Ígyek vásárolhatók a Városi Jegyirodában (Salgótarján, 10 hrs 5.), a Zenthe POKTóban és a zenthestizinhaz.hu oldalon.

www.zenthestizinhaz.hu

GAG *Salgótarján*

NAGY ERVIN
BÁSTI JULI
MACSAI PÁL
FÜR ANIKÓ

**DÉS LÁSZLÓ
ÍGY ÖTEN!
KONCERT**

ÁPRILIS 4. 19:00

JAMK SALGÓTARJÁN

JÓZSEF ATTILA MŰVELŐDÉSI KÖZPONT

Jegyek válthatók a József Attila Művelődési Központ információs pultjában nyitvatartási időben.

ONLINE JEGYVÁSÁRLÁS KEZELÉSI KÖLTSÉG NÉLKÜL: GAG.JEGY.HU

A Zenthe Ferenc Színház és a **WS TÜZEP** bemutatja

ZERKOVITZ BÉLA, SZILÁGYI LÁSZLÓ

CSÓKOS ASSZONY

OPERETT KÉT RÉSZBEN

szereposztás:
Albert Péter, Ágoston Péter, Farkas Zoltán, Harmath Imre, Hazi Anita, Kovács András, Kókényessy Ági, Máté Krisztián, Pásztor Máté, Simon Kata

rendező - Kis Domonkos Márk

MÁRCIUS 24. | 19.00
SZÉKFOGLALÓ PREMIER BÉRLET

MÁRCIUS 25. | 19.00
ZENTHE FERENC BÉRLET

ZENTHE FERENC SZÍNHÁZ | SZÍNHÁZTEREM

SZÓRÓJEGYEK VÁLTHATÓK A VÁROSI JEGYIRODÁBAN, A ZENTHE PONTONON ÉS A ZENTHESZÍNHÁZ JEGYHU OLDALON.

WWW.ZENTHESZÍNHÁZ.HU

KONCERT NŐNAPRA - NEM CSAK NŐKNEK

LOVASI

„EGY AZ EGYBE
... CSAK MAGA”

2023.
MÁRCIUS 8.
19 ÓRA

József Attila Művelődési Központ színházterem

Jegyárak: 3.500 Ft, 3.900 Ft

Jegyek megvásárolhatók a www.salgoremek.hu weboldalon,
valamint a József Attila Művelődési Központ információs pultjában.

JAMK SALGÓTARJÁN
JÓZSEF ATTILA MŰVELŐDÉSI KÖZPONT

 SALGÓTARJÁNI
RENDEZVÉNY- ÉS
MÉDIAKÖZPONT

